

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Vállalások, eredmények, feladatok

Hol tart a kongresszusi és felszabadulási munkaverseny?

Félidejéhez érkezett a hazánk felszabadulásának 40. évfordulója tiszteletére indult munka-verseny és a postás dolgozók mind szélesebb köre jelzi csatlakozási szándékát az év közepén kezdeményezett kongresszusi versenyhez is. A hagyományokhoz igazodóan most már kongresszusi és felszabadulási versenyként folytatódó munkamozgalom eredményeit lapunk hasábjain folyamatosan figyelemmel kísérjük.

Mint azt olvasóink tapasztalhatták, az elmúlt hónapok számaiban egy-egy kollektíva figyelemre méltó feladatvállalásáról vagy már a megvalósításról tudósítottunk, népszerűsítve kezdeményezőik kezdeményezését, helytállásukat. Ezt a jövőben is folytatni kívánjuk.

A postaszerveknél az 1984. évi tervfeladatok I–III. negyedévi végrehajtásának vizsgálatával egyidejűleg a munkaverseny területén végzett helyzettelmérések jó alapot adnak most egy átfogóbb értékeléshez.

Az év eleji vállalások megtételénél szinte valamennyi szocialista brigád tett a 40. évforduló tiszteletére felajánlást. Az év közepén indult kongresszusi versenyhez pedig konkrét pótvállalásokkal eddig a kollektívának mintegy 50-60 százaléka nyilvánította csatlakozási szándékát.

Szakszervezetünk központi vezetőségének felhívásaihoz igazodóan a verseny szervezése általában nem kampányjellegű. A csatlakozások folyamatosan, a feladatok jelentkezéséhez igazodóan történnek a legtöbb területen. A postaszervek szakmai vezetői és mozgalmi szervei menet közben helyzettelmérésekkel újabb vállalkozási lehetőségeket tárnak fel, és ezekre felhívásokkal, versenyek szervezésével mozgósítanak. Több postaszerveknél maguk a szocialista brigádok is kezdeményeztek versenyeket mindkét esemény tiszteletére.

Mozgósító hatással van a versenyre szakszervezetünk fennállásának 40 éves jubileuma is. Széles körű érdeklődés nyilvánul meg — főként a szocialista brigádok részéről — az évforduló alkalmából szervezett „40. Év Szabad Hazában” vetélkedősorozat iránt.

Az 1984. év eleji, valamint az évközi pótvállalások fő jellemzője, hogy a postai szolgáltatások iránt jelentkező mennyiségi és minőségi igények technikai-lag és emberileg lehetségei legjobb kielégítésére való törekvést tükrözik.

A postaforgalomban — ahol a legközvetlenebb a közönségkapcsolat — a szolgáltatói magatartás kialakításában, formálásában megindult kedvező folyamat további erősítését célzó-

zák a szakmai vállalások. Ezt talán legjobban a már bevezetett új szolgáltatások kiterjesztésére tett felajánlások, illetve már elért eredmények szemléltetik, melyek egyúttal többletbevételt is jelentenek. Ezek a többletbevételek ha mértéküket tekintve talán egy-egy területen nem is túl jelentősek, a „sok kicsi sokra megy” elv alapján azonban a végeredménynél mindenképpen fontosnak.

Ez a szemlélet általában jellemző a forgalomban dolgozó kollektíváknál. Az értékcikkkeladástól az előfizetők gyűjtésén át, az új szolgáltatások népszerűsítéséig szinte minden esz-közt, módszert, apróságot meg-ragadnak, vállalnak a bevételi tervek minél magasabb szintű teljesítése céljából, törekedve egyúttal a felmerülő költségek csökkentésére. A hírlapszolgálatban például az olvasottság javítására több területen szerveztek, indítottak külön is versenyt szocialista brigádok a központi, illetve a helyi napilapokra. A felvételi szolgálatban udvarias, panaszmentes munkával, a díjazások pontosságát javítva igyekeznek az ügyfelek igényeinek eleget tenni. A kézbesítő kollektívák pedig szinte az egész fent említett skálát végigjárva — értékcikkkeladástól az előfizetők gyűjtéséig — vállalnak és teljesítenek a minél jobb eredmény elérése céljából.

A postai célokhoz igazodóan nagy aktivitás tapasztalható a távbeszélő-szolgálatnál kapcsolatos feladatvállalásokban is. Az itt dolgozó kollektívák szinte minden erőfeszítésüket, vállalkukat a lehetséges maximális kapacitásfejlesztés elősegítésére, valamint a forgalomlebonnyolító képesség javítására teszik.

A területi igazgatóságok például a kapacitásfejlesztés, illetve a meglévő kapacitások minél hatékonyabb kihasználása céljából a szocialista brigádok aktív közreműködésével a postai erőforrások mellé külső, helyi erőforrásokat is bekapcsolnak. A határidő előtti aktivizálások céljából is számos vállalat, együtműködési szerződés született, vagy csak kölcsönösen segítik egymást az irányításban és végrehajtásban dolgozó kollektívák. Szép példáit találhatjuk ennek a Miskolci és a Budapesti vidéki Postaigazgatóság-nál.

A fejlesztési, korszerűsítési törekvések ellenére a prognózisok szerint inkább növekvő, mint csökkenő igényekkel kell számolni még a közeli években a távbeszélő-szolgálatban, ezért igen nagy jelentősége van a nyilvános és főként vidéken a segélykérő távbeszélő-állomásoknak. Ezek műszaki állapotának folyamatos figyelemmel ki-

sérése, a hibák gyors kijavítása tehát fontos feladat. A Pécsi Postaigazgatóságnál e célból kötötték forgalmi és műszaki brigádok szocialista szerződéseket.

A fenntartásban az építési, valamint a tmk-tervek teljesítésének, túlteljesítésének elősegítésére kommunista műszakok szervezésével történik sok területen felajánlás. Az így be-befolyó összegeket pedig saját elhatározásból olyan nemes célokra ajánlják fel, mint például a battonyai gyermekfal, vagy a Nemzeti Színház felépítése, gyermekintézmények, mozgás-sérültek, öregek napközi otthonának támogatására, vagy a postaszerv tm alapjára, és még lehetne sorolni. Példamutató kezdeményezésekről számolhatunk be e tekintetben a Soproni, a Miskolci és a Pécsi Postaigazgatóság területéről.

Az állomásbeparkolási tervek határidő előtti teljesítésére is sok vállalat születte. Az éves beparkolási terveket több területen már november 7-e tiszteletére vállalták és teljesítették.

A műsorszórásban dolgozó kollektívák a szolgáltatási ágazatban elért műszaki, minőségi színvonal megőrzésére, az ellátottság javítására, a rekonstrukciós és fenntartási munkák elvégzésében tettek nagyértékű felajánlásokat. A Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság szocialista brigádjai az irányítástól a végrehajtásig példamutató kezdeményezésekkel és jó együttműködéssel, a terület igazi gazdáiként igyekeznek idegen kivitelezői kapacitásokat pótolni, jelentős költségmegtakarítást elérve ezáltal.

S ha már a költségmegtakarítást említettük, néhány szóban szólni kell a gazdálkodás hatékonyságának javítását célzó kezdeményezésekről, vállalkozásokról. Több postaszerv a készlet-, anyag- és energiagazdálkodás, a meglévő eszközök jobb kihasználása céljából újítási versenyt hirdetett meg. A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság például a kongresszusi és felszabadulási versenyben részt vevő szocialista brigádok részére tett közzé újítási versenyfelhívást, melyben a fentiekben túl a szolgáltatások minőségének javítását célzó javaslatokra is ösztönzik az újító kollektívákat.

A szakmai felajánlások mellett a vállalatok jelentős része irányul a munka- és lakókörnyezet kulturáltabbá tételére a 40. évforduló méltó megünneplése jegyében. Szinte valamennyi postai munkaterületen tettek ilyen vállalatot, illetve már végeztek is ilyen munkát — több esetben kommunista műszakok keretében — a versenyben részt vevő kollektívák.

Kiemelnénk a Pécsi és Debreceni Postaigazgatóság dolgo-

zóinak ilyen irányú kezdeményezését. Debrecenben a már hagyományként ismert „Tiszta, virágos Debrecenért” mozgalomba kapcsolódtak be széles körben a brigádok. Pécsen pedig a kongresszusi és felszabadulási verseny keretén belül a „Pécsi Postaigazgatóság Tiszta Hivatala, illetve Üzemegysége” címet nyerhetik el a kollektívák. A címeikkel pénzjutalom is jár, és az első helyezett hivatalok, üzemek dolgozói közül néhányan szovjetunióbeli, illetve hazai jutalomudulásban is részesülnek.

A kulturális jellegű vállalkozások csaknem teljes egészében a 40. évfordulóra való készülődést tükrözik. Vetélkedőket szerveznek a felszabadulás történelmi körülményeinek feldolgozásával. Kiállításokat rendeznek a felszabadulás óta eltelt időszak szakmai, gazdasági, társadalmi fejlődésében elért területi és országos eredmények bemutatására.

A helyzettelmérések az éves vállalkozásoknál időarányos teljesítést mutatnak a legtöbb területen, ami a vállalatok mellett a végrehajtásban is bizonyítja a postás kollektívák helytállását. Az eredmények között említetjük, hogy a kongresszusi verseny beindulása óta több budapesti és vidéki postaszervnél tartottak jó hangulatú és az önkéntesség elvének megtartása mellett is, nagy létszámú kommunista műszakot. Ilyen volt a soproni területen a Veszprém megyei Távközlési Üzem dolgozói által szeptember 8-án szervezett műszak, melyen 160-an vettek részt és összesen 1350 normaórát teljesítettek hálózatos munkákkal. S hogy ne csak a nagy postaszervek szerepeljenek, itt említjük meg a Csekkleszámoló Hivatal brigád-jai által kezdeményezett kommunista műszakot is, ahol két napon, szeptember 8-án és 15-én összesen 244 dolgozó részvételével, 976 órát teljesítettek.

A közbenső értékelések eredményei tehát egészében véve biztatóak. Az év végének közeledtével az éves mérlegkészítés fog majd teljes képet adni a versenyről, ezért zárógondolatként egy fontos feladatra szeretnénk felhívni a figyelmet. Mint azt a központ vezetőség felhívásából is tudjuk, a kongresszusi és felszabadulási verseny értékelése 1986-ban, a VI. ötéves terv zárásával fog megtörténni. Az 1984. évi versenyértékeléseknél — az éves eredményekkel együtt, annak részeként — súlyának megfelelő megkülönböztetett figyelemmel kell a kongresszusi és felszabadulási versenyben elért eredményeket kezelni.

Mészáros József

XXIX. ÉVFOLYAM

11. SZÁM

1984.
NOVEMBER

ÁRA: 1,50 FORINT

Tanácskozik az ifjúság

Jubilálnak az ifjúsági parlamentek — 1974-ben hozták létre a szocialista demokráciának ezt a fórumát. A dolgozó társadalom jelentős rétege fiatal. A révbe érkezett felnőttektől eltérő, sajátos kérdések foglalkoztatják őket: tanulás, pályaválasztás, a testhez álló munkahely megtalálása, családalapítás, otthonteremtés... Az ifjúsági parlamentek teremtették a lehetőséget arra, hogy a fiatalok elmondhassák gondolataikat, kéréseiket, javaslatukat.

A Magyar Postánál idén ötödik alkalommal rendezik meg a fiatalok tanácskozásait — szeptember 15. és december 15. között — 211 munkahelyen. Most összponti parlament nem lesz — az 1981–82-ben volt —, erre csak ötévenként kerül sor.

A parlamentek eredményességének fontos feltétele, hogy ne maradjon megválaszolatlan kérdés. Ezért a személyzeti és oktatási szakosztály figyelemmel kísérte, majd megvizsgálta a két és fél évvel ezelőtt felvetett kérdések, javaslatok sorsát, s előterjesztést készített a Posta Ifjúsági Bizottsága részére.

1981-ben a postánál 23 ezren voltak harminc éven aluliak — a dolgozók 30 százaléka. A 249 parlamenten megjelentek 13 137-en, felszólaltak 2173-an. A kérdések többségére a vezetők a helyszínen válaszoltak. A postaszervek a saját hatáskörben elintézhető ügyekben intézkedtek is. A jogos, de a mostani gazdasági helyzetünkben megoldhatatlan kérésekre elmondták, miért nem lehet azokban intézkedni.

A felterjesztett 81 kérdésből, javaslatból 41 szociálpolitikai, illetve munkaügyi jellegű volt. Ezek között is első helyen szerepeltek a családalapítási, a lakásgondok. Az árak emelkedésével ez évről évre növekvő gond. Ennek ellenére — vagy éppen ezért — a Magyar Posta Központja a Postások Szakszervezetével együtt, nagy erőfeszítéseket tett és tesz a fiatalok lakáshelyzetének javítására. A fiatalok kérésére módosították a kollektív szerződést: a támogatáshoz szükséges szolgálati időt csökkentették, a fizikai és nem fizikai dolgozók kedvezménykülönbségét megszüntették. Külön lakásügyi bizottság alakult, mely vizsgálja a lakáshoz jutás lehetőségeit Budapesten. Ennek eredményeként a XII. kerületi Határőr úton megkezdődött egy garzonjellegű ház építésének az előkészítése a lakásgondok átmeneti segítésére. Folyamatban van egy 12 lakásos emeletépítés a IX. kerületben. Bérleti díjjal 15

postáscsalád jut az idén lakáshoz a III. kerületben. Nagy segítség a fiatalok számára, hogy a posta az elmúlt években valamennyi indokolt kölcsönigényt kielégített. Tovább keresik a támogatási formákat, mivel évenként emelkedik a lakások ára, s a fiataloknak nincs meg a szükséges készpénzük.

A VII. ötéves tervidőszakban a posta programjában szerepel egy fővárosi női szálló építése, hogy ezzel is mentesítsék a dolgozókat a magas albérleti díjak alól.

A felvetett bérigényeket megértve — az anyagi lehetőségek keretén belül — 1982-ben 7,5, 1983-ban 5,1 százalékkal növekedett az átlagbér. Ennek ellenére sem tudta a posta, sajnos, az elmaradást csökkenteni.

A pályakezdők bérének növekedése dinamikusabb, a törzsgárda terhére. Idén megszűnt a felsőfokú végzettségűek kezdőbérének postaszintű egységes meghatározása, a középfokú postaszervek vezetőinek hatáskörébe került. Ezt a lehetőséget egyes postaszervek, mint például a Budapesti Postaigazgatóság és a Budapesti vidéki Postaigazgatóság a pályakezdezők elvezetésével is fokozták.

Sok fiatal vetette fel a pénzkezelési pótlék differenciált emelését. Ez július 1-től megvalósult, ott ahol az elfizetés lehetősége nagy.

Visszatérően említett sérelem a fizikai állományban foglalkoztatott felső- és középfokú végzettségűek besorolása. Nem a bér, hanem a munkakörü elnevezése a gond. A posta kérésére sem történt ebben előrelépés, sajnos, nem tartozik hatáskörébe. Keresik azonban annak lehetőségét, hogyan lehetne megadni az I. szaksz csoporti besorolást, illetve az annak megfelelő fokozati díjat azokban a fizikai munkakörökben, melyek felsőfokú végzettséget igényelnek.

A postaforgalmi szakközépis-kolát végzettség jogosan kérték, hogy szakképzettnek minősüljenek. Annyit sikerült elérni a Művelődési Minisztériumnál, hogy 1983-tól a végzettség-mélyi igazolványába ez kerül: képesített postauzemi forgalomellátó, nem pedig az, hogy szakképzetlen.

Ugyancsak a postaforgalmi szakközépis-kolát végzettség kérésére 1982-től négy év helyett két év a gyakorlati idő.

Jelentősebb kör érintett az a kérés, hogy a karbantartási összeg emelkedése miatt növeljék a tulajdonba menő kerékpárok

(Folytatás a 3. oldalon.)

Az állásfoglalás első éve

Az elmúlt 10 esztendő meghatározó jegyei: kedvezőtlen kül- és belgazdasági helyzet, úrraéledő fegyverkezési verseny és a béke fenyegetettsége alapvetően befolyásolta társadalmi közérzetünket, ebből következően a dolgozók életérzését.

A megváltozott körülmények, a közelmúlt nemzetközi szakszervezeti mozgalmainak eseményei, a napjainkban újraindított gazdasági reform új helyzeteket, megválaszolandó kérdéseket, nagyobb igényeket fogalmaznak meg a szakszervezeti mozgalommal kapcsolatban.

Fokozott várakozás előzte meg a párt állásfoglalását, s ennek megfelelő volt a fogadtatás is. A párt, mint tette ezt 1966-ban és 1974-ben, most is értékelte, elemezte a magyar szakszervezeti mozgalmak elmúlt 25 esztendejét. Meghatározta a párt további feladatait, irányít mutatókat a szakszervezetben dolgozó kommunistáknak, megerősítette a szakszervezet helyét, szerepét hazánk politikai rendszerében.

Az állásfoglalás megállapításai és iránymutatásai a szakszervezeti vezetők testületeket és tisztviselőket a hatékonyabb, a jobb munkára, tevékenységük kritikus elemzésére — a fejlődés és az élet által nap mint nap felvetődő új körülményekhez történő jobb igazodásra készítette és ösztönözte. Mindez javította a szakszervezeti munka általános feltételeit — ha nem is mindenütt egyforma intenzitással — egy jó irányú törekvést indított el a szakszervezeti mozgalom minden területén.

A dolgozó kollektívák is hangsúlyozták a pártdokumentum időszerűségét.

Az állásfoglalás ismertetése

A politikai tömegoktatás propagandistái, vezető propagandistái és aktivistái részére külön napirenddel országos felkészítőt tartottunk. A központi vezetőség által rendezett tisztviselői tanfolyamokon 352-en, a propagandista felkészítőn, valamint a szocialista brigádvezetők továbbképzésein összesen 125-en vettek részt. A tömegpolitikai oktatásban 7000 dolgozónak tartottunk tájékoztatást a KB állásfoglalásról.

A KB állásfoglalásából adódó feladatok megoldásához segítséget nyújtott a Postások Szakszervezete elnökségének 8/1984-es határozata és intézkedési terve. Ez alapján a területi szakszervezeti bizottságok az alapszervezeti titkárokkal együtt dolgozták fel az állásfoglalásból adódó teendőket. A feladattervek kialakítása ráépül a Postások Szakszervezete elnökségének határozatára, figyelembe véve a helyi adottságokat, valamint a megyei, városi és a postás pártbizottságok, pártalapszervezetek munkatervét.

A tsz-b-k kiemelt feladatként határozták meg az alapszervezetek felé:

— a kongresszusi és felszabadulási munkaverseny-mozgalom kiterjesztését, tartalmi és formai gazdagítását, az újtómozgalom kiteljesedését;

— a dolgozók tapasztalatainak, a belső elemzések megállapításainak felhasználásával, a tartalékok feltárásával segítségük elő az adott gazdasági egység 1984. évi tervének teljesítését;

— a szakszervezeti és munkahelyi demokrácia tartalmi fejlesztését;

— a dolgozók tudatformálásával, a célok és feladatok ismertetésével, az agitációs munka eszközeivel fokozatosan járuljanak hozzá a postai szolgáltatás színvonalának emeléséhez a szolgálati magatartás kialakításához.

A szakszervezeti alapszervezetek kibővített testületi üléseken ismertették az állásfoglalást és határozták meg az abból

adódó helyi feladatokat. Az üléseken a helyi pártszervezet titkára, vagy a vezetőség egy tagja vett részt a munkában. A szakszervezeti feldolgozásnál két módszer alakult ki. Volt, ahol a pártszervezet előbb saját körben tárgyalta az anyagot. Értékelte a helyi szakszervezet munkáját, és egyben a pártalapszervezet és a szakszervezet kapcsolatát. Meghatározta a párt tagjainak a feladatait. Ezt követően a szakszervezet is kidolgozta a munkaprogramját. Több helyen a postás pártalapszervezetek taggyűléseire a pártönkivüli szb-titkárokat is meghívták. Volt, ahol a meghívottak köre egészen a bizalmiakig terjedt. A másik módszer, s ez volt az elterjedtebb, hogy a partner párt- és szakszervezeti alapszervezet közösen alakította ki, határozta meg a pártokumentumból adódó helyi feladatokat. Konkrétan megfogalmazva, külön-külön a párt és a szakszervezet teendőit.

A pártszervezetek állásfoglalásai alapvetően pozitív megállapításokat tükröznek a szakszervezeti munkáról, igénylik annak fejlesztését. Egy-két kivételtől eltekintve nem kérdőjelezték meg, hanem erősítették a szakszervezeti munka önállóságát, a szakszervezeti jogok fokozottabb érvényesítését. Számos kritikai észrevételt is tettek a szakszervezetek munkáját illetően, de ezek is a szakszervezeti munka erősítését jelentették.

Az éves terv teljesítéséért

A szakszervezetek gazdálkodást, termelést segítő munkájával kapcsolatban a dolgozók fontosnak tartják a munkaverseny-mozgalomban az értelmes, realis célok kitűzését. A munkaverseny eddigi eredményei azt igazolják, hogy a postás dolgozók, kollektívák újtókedve, tennikarása változatlanul létező tényező. Ezeket az energiákat, belső tartalékokat mozgósítani lehet, és kell céljainak megvalósítására.

Joggal vetették fel több helyen, hogy a tartalmas munkaverseny-mozgalomhoz a szakma kötelessége a feltételrendszer kialakítása. Gondként jelentkezett, hogy a szakmai vezetők egy része a munkaverseny szervezését, értékelését elsősorban a szakszervezettől várja el.

Az értekezletek pozitív vonása volt, hogy szinte mindenhol foglalkoztak a munkafegyelem helyzetével. Felvetődött az, hogy csak egyetlen mód vezet-het tartós eredményre, a felülről lefelé végrehajtandó rendteremtés.

A szakszervezetek érdekvédelmi és képviselői funkciójának színvonalas ellátása a szakszervezeti tevékenység eredményességének alapfeltétele.

A szakszervezet kettős funkciójánál mindenütt hangsúlyozták az állásfoglalás idevonatkozó megállapításait: „A gazdasági feladatok jó elvégzése szolgálta alapot az érdekvédelmi tevékenységhez, a szocialista építés eredményei nyújtanak fedezetet a jogok gyakorlásához.”

A dolgozók több helyen foglalkoztak a tisztviselők jogvédelmében bekövetkezett munkatörvénykönyvi módosítás értelmezésével. Ennél a kérdésnél nyomtatékosan hangsúlyozni kell: a szakszervezeti tisztviselőket nemcsak a jogszabályban rögzített védelem illeti meg. Van egy minőségileg más védelem, a politikai. Ennek a védelemnek más az eszköztársa és a lehetősége.

A dolgozók határozott igénye a szakszervezettel szemben, ha a becsületesen elvégzett gazdasági munka megteremti az erkölcsi alapot az érdekvédelemhez, akkor a dolgozók jogos és realis igényeiért vállalni kell az ütközést is.

A szakszervezet és a gazdasági vezetők együttműködésének tapasztalatainál elhangzottak olyan vélemények, mind a bizalmiak, mind a munkahelyi vezetők részéről, hogy a partneri kapcsolatok során igénylik a pártszervezet részéről az erőteljesebb politikai háttérrel. Ilyen segítségre van szükség például a munkahelyi demokrácia gyakorlati lépéseiről, egy-egy bizalmi lemondása esetén az okok kiderítéséhez, a még esetenként tapasztalható személyi torzalkodások megakadályozásához.

Kifogásolták, hogy az állásfoglalást a párt- és a szakszervezeti szervek feldolgozták, a gazdasági vezetők körében azonban erre nem került sor.

A munkahelyi demokrácia továbbfejlesztéséről szóló határozatból adódó feladatokat a gazdasági vezetés sok helyütt elsősorban szakszervezeti feladatnak tekinti. (Legfeljebb csak fogadó, de nem kezdeményező.) Szóltak arról is, hogy az üzemi négyyszögnek mi a helye, szerepe. Előfordult az is, hogy önkritikát gyakoroltak, mivel a négyyszög szerepét, hatáskörét túlbecsülték.

A dolgozók megfogalmazták azt is, hogy a bizalmiak egy része még csak az egyetértés területén jeleskedik, és háttérbe szorul a véleményezés, az ellenőrzés, a kezdeményezés.

Az alapszervezetek belső demokratizmusának erősítésével kapcsolatban olyan vélemények hangzottak el, hogy elsősorban a szervezeti élet rendszerességén, a tisztviselők beszámolatásán kell javítani. Fokozni kell az szb-k irányítói, ellenőrző tevékenységét, az szb-tagok széles körű tájékoztatását és helyi ismeretét. Tovább kell javítani a szakszervezeti csoportok munkáját. A bizalmiak jobban támaszkodjanak a csoport véleményére, és minden esetben azt érvényesítsék.

Nagyobb segítséget!

A feladatok között meg kell említenünk, hogy voltak olyan alapszervek, amelyeknél a téma feldolgozása csak az állásfoglalás ismertetését jelentette. Ezek az alapszervek jobbra abból a körből kerültek ki, ahol nem volt meg a közvetlen munkahelyi kapcsolódási pont, a partner pártszervezet. Ezen alapszerveknél is ki kell dolgozni a sajátos feladatokat. A további munka során az illetékes tsz-b-knek és az instruktoroknak kell nagyobb segítséget adniuk ezeken a területeken.

Összességében — a tapasztalatok alapján — megállapítható, hogy a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának állásfoglalása érzékelhetően fokozta a postás dolgozók aktivitását, közreműködését a politikai munkában. Ennek hatása érezhető volt abban, hogy szinte elsőként csatlakoztak a kongresszusi és felszabadulási munkaversenyhez és felelősen részt vállaltak annak megvalósításában. Erősítette a bizalmat a tisztviselőkben és a postás dolgozóknak egyaránt társadalmi rendszerünk iránt.

A KB állásfoglalásában foglaltak megvalósítása továbbra is napi és távlati feladat is a szakszervezeti mozgalom számára. Feldolgozásának csak az első szakasza valósult meg. A követelmények maradéktalan teljesítése további erőfeszítéseket igényel a szakszervezeti vezetők testületektől és a tisztviselőktől.

Elkövetkezendő feladataink kétirányúak. Egyrészt a választásokra és a kongresszusra készülve a mozgalmi munka továbbfejlesztése, a főbb kérdések új módon való megközelítése, másrészt a párt politikájának érvényesülése, az állásfoglalás szellemének tükröződése szakszervezeti munkánk mindennapos gyakorlatában.

Meszlényi Ferenc

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 67. évfordulója alkalmából kiemelkedő szakmai és szakszervezeti munkájuk elismeréseként a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a

Munka Érdemrend ezüst fokozatát

adományozta Juhász Lajos megyei szervezőnek (Salgótarján 1 postahivatal), Pécsi József szb-titkárnak (Somogy megyei Távközlési Üzem), és dr. Szarka György tsz-b-titkárnak (Budapesti Távközlési Igazgatóság), a

Munka Érdemrend bronz fokozatát

Kapui Kálmán Vas megyei nyugdíjas revizornak.

A Magyar Posta Elnöke

Kiváló Munkáért

kitüntetést adományozott Ár-

KITÜNTETÉSEK

pás Józsefné szb-tagnak (Budapest 70 postahivatal), Bartha Endre jszb-titkárnak (Szentistván postahivatal), Lőrincz Miklósné bizalminak (Postai Műszaki Dokumentációs és Tájékoztatói Központ), Magdusné Timku Erzsébet politikai munkatártnak (Budapesti Távközlési Igazgatóság), Pancza István szb-titkárnak (Hálózatépítő Üzem, Szeged), Vingelman Antal szb-titkárnak Veszprém megyei Távközlési Üzem).

Elnöki Dicséretben

részesült Hollós Béláné megyei szervező (Tatabánya 1 pos-

tahivatal), Molnár Attila kulturális nevelési munkabizottsági tag (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság Vezeték nélküli Távközlési Felügyelőség), Nagy Jenő tsz-b-tag (Postai Gépjármű Szállítási Üzem, Debrecen).

Elnöki Elismerést

kapott Bodó László szb-titkár (Szekszárd 1 postahivatal), Hürkec Ferencné szb-titkár (Csongrád 1 postahivatal), Lichtenberger Tamás szb-titkár (Helyközi Távközlési Igazgatóság Erdi Üzem), Molnár Lászlóné bizalmi (Budapest 11 postahivatal), Sziklai Dusánné üdülési felelős (Kísérleti Intézet), Tihanyi István főbizalmi-helyettes (Központi Javító Üzem), Visnyei István MDB-elnök (Budapest vidéki Postaigazgatóság), Vörös Lajos szb-titkár (Szombathely 2 postahivatal).

Folyamatos kapcsolat

Látogatás az NSZK postásszakszervezeténél

A német postások szakszervezetének (DPG) meghívására, korábbi látogatásukat viszonzva, háromfős vezetősztűt delegáció utazására került sor. A delegációt szakszervezetünk főtitkára, Csáki Lászlóné vezette. A frankfurti repülőtéren Kurt van Haaren, a DPG elnöke és Franz Tremel, a nemzetközi titkár fogadta a küldöttséget.

Az egyhetes program tárgyalásokból, véleménycserékből, beszélgetésekből, valamint üzem- és hivatallátogatásokból állt. Nem volt könnyű minden feltételnek eleget tenni, de a vendéglátók célja az volt, hogy megismerjék szervezetüket és a német postások munkakörülményeit. Természetesen az érdeklődés kölcsönös volt, azonos és eltérő gondokat is érintettünk. A kérdések időszerűségét aláhúzta, hogy azok a postások többségét foglalkoztatják.

Látogatásunk a szakszervezeti központban kezdődött. A német postások száma több mint félmillió, a szakszervezeti tagok aránya 80 százalék körül mozog. A szakszervezeti központban 160-an dolgoznak és 18 területi tartományt fognak össze. A tartományokban 500 főállású és társadalmi aktív irányítja a központi határozatoknak megfelelően a szakszervezeti munkát. A választás háromévenként, titkosan történik.

A területi igazgatóságok, postahivatalok a létszám függvényében személyi képviselőt is választanak, 1500-2000 fős hivatalban 5-6 főt. A szakma függetleníti őket a szakmunkától, akik így csak személyi kérdésekkel

foglalkoznak; bérbesorolással, oktatással, előremenetellel, szolgálati beosztással stb. A személyi képviselők szoros kapcsolatban vannak a szakszervezet tisztviselőivel. A szakszervezet központi vezetősége 2-3 havonként ülésezik, az ülések általában kétnaposak. Ezek feladata egyes kérdések megvitatása és határozathozatal (bérkövetelés, sztrájk, munkahely megszüntetése elleni harc stb.).

A Német Szövetségi Posta Szakszervezet bérkövetelés előtt áll, a tagság igényének tesz eleget. Ez igen komoly előkészítő munkát igényel. A kérelmes elutasítása a sztrájk lehetőségét is magával hozhatja. Gond a posta korszerűsítése és munkahelyek megszüntetése is. A szakszervezet javasolja a 36 órás munkahétre történő átalálást, amivel növelni lehet a munkahelyek számát (jelenleg 40 órás munkahét van). Erről a posta illetékes vezetői hallani sem akarnak.

Látogatást tettünk egy nagy-szerű intézménynél, az ágazati szakszervezetek közös bankjánál (BfG), ahol a bank elnöke igen részletes ismertetőt tartott a bank szerepéről, a szakszervezetekhez fűződő kapcsolatukról, anyagi támogatásukról. A banknak nincs kapcsolata a szövetségi bankokkal. A részvények tulajdonosai az ágazati szakszervezetek, amelyek a 25 százalékos tulajdonosi arányt nem léphetik túl. A legnagyobb részvényes a Vasas Szakszervezet. A postások 20 százalékos mértékkel rendelkeznek. A bank segíti az ágazatok gaz-

dasági követeléseit, a sztrájkokat és a szakszervezeti tagok szociális helyzetének javítását.

A frankfurti 3-as és 4-es hivatalban megtekintettük az automata levél- és csomagfeldolgozó berendezéseket. Beszélgettünk az ott dolgozókkal, szakszervezeti tisztviselőkkel. Kötetlen és őszinte véleménycsere volt. A csökkentett munkaidő problémái, elbocsátások, bérkövetelések és a béke kérdései kaptak hangsúlyt.

Eljutottunk Bonnba is, ahol a Postaügyi és Távközlési Minisztérium államtitkárával, munkatársaival találkoztunk. Jó volt hallani Magyarországi gazdasági törekvéseinek elismerését. Szükségesnek tartották a kapcsolatok elmélyítését. A műszaki helyzet lehetőségeit érintve nehéz volt Magyarország és az NSZK hírközlési szintjét összemérni egymással. Jelenlég a digitális rendszer előkészítése a programjuk. Megtekintettük és részletes tájékoztatást kaptunk a Bundestag munkájáról. A postások szakszervezetének parlamenti összekötője van. Szerepe: kapcsolattartás a Bundestag pártjaival és képviselőivel, valamint a Postaügyi Minisztériummal.

A találkozó kölcsönös tiszteleten alapult, még ha egyes kérdésekben eltérő is volt a megítélés. Meggyőződésünk, hogy a kapcsolatot szükséges tovább erősíteni, a jó tapasztalatokat fel kell használni, és erősíteni kell a hétköznapiak elmondásainak békés megoldását.

Dr. Szarka György

Jobb oldalt a magyar delegáció

Tanácskozik az ifjúság

(Folytatás az 1. oldalról.)

átalányösszegét. Ez 1983-ban megtörtént, 55 százalékos az emelés.

A posta ifjúsági bizottsága elfogadta a személyzeti és oktatási szakosztály előterjesztését azaz, hogy az érintett szakosztályok bevonásával szorgalmazza a feladatok megoldását.

A feladatokra a közelmúltban — október 9-én — ráirányította a figyelmet az MSZMP Központi Bizottságának az állásfoglalása. Kimondta, hogy a fiatalok döntő többsége becsületesen helytáll a munkában. A társadalom számít és épít a fiatalok tetteikességére, elkötelezettségére. A szocialista társadalom további eredményes építése megkívánja, hogy az ifjúság kapjon több lehetőséget képességeinek kifejtésére és fejlesztésére, a megszerzett tudás alkalmazására.

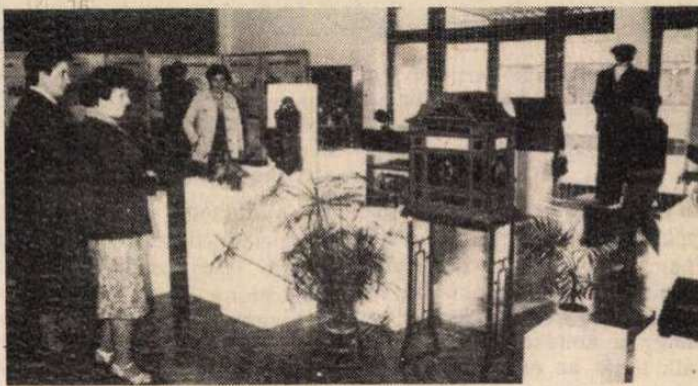
Kiemelten foglalkozik a közlemény a fiatalok szociális helyzetének javításával. Részesül-

jön nagyobb állami támogatásban a gyermeknevelés, javulnak az oktatás feltételei, csökkenjenek az esélykülönbségek! Fokozottabban kell segíteni a pályakezdőket, és meg kell könnyíteni a családalapító fiatalok önálló lakáshoz jutását. A feladatok megoldásában támaszkodni kell a fiatalok véleményére, javaslataira, öntevékenységére, erőfeszítésére, hiszen a fiatalság fő gondjainak megoldása társadalmi feladat, ugyanakkor sorsuk alakításáért maguk a fiatalok is felelősek.

Felelősség... Nem lehet ölbe tett kézzel várni a társadalom segítségét. Kérni mindig könnyű, sajnos nem mindig termézetes, hogy ezért adni is kell. Esetleg többet. Márpedig nép-gazdaságunk jelenlegi helyzetében a kérés lehet a kevesebb, az adás a több. Az utóbbi a feltetele annak, hogy alapot teremtsünk a jobbhoz. S ehhez az ifjúsági parlamentek is hozzájárulhatnak. Járuljanak hozzá!

B. É.

A posta bemutatkozott a jubiláló községben

Újratelepítésének 250. évfordulóját ünnepli az idén Kecel. Ez alkalomból a község vezetői örömmel adtak lehetőséget a postának, hogy hírlap-, folyóirat-, bélyeg- és postatörténeti kiállításon mutakozzon be. A kiállítás nagyobbik felén a

KHI a régóta sikeres sajtókiállításával mutatkozott be, mintegy ezerféle, általa terjesztett sajtótermékkel. Sikert arattak a Postamúzeum és a Bélyegmúzeum postatörténeti tablói és tárgyai is.

Kis László

Kedves Postás Barátaim!

Örömmel olvastam lapjokban, hogy távozásomkor nem mondtak végleges búcsút. Magam is úgy gondolom, hogy több évtizedes szoros kapcsolatunkat nem bonthatjuk fel. Ígéretet kaptam arra, hogy a Postás Dolgozót ezután is, túl az országhatáron megküldik nekem, s azt átolvasva, a lap széles olvasótáborával együttérve töprengjek gondoljaikon, örülök sikereiknek. Remélem, ez utóbbiban gyakrabban lesz részem.

Viszontlátásra!

Dr. Palotás Magda

Móri tapasztalatok

A nyugdíjas postásokért

Hogy mennyire igaz az a nézet, miszerint nemcsak kampányszerűen kell törődni idősebb embertársainkkal, azt nagyon jól érzékelteti az a levéltudósítás, ami a móri járási szakszervezeti bizottságtól érkezett szerkesztőségünkbe. Idézünk belőle: „A központi vezetőség nemcsak gondolata volt, hogy figyelmünk jobban az alacsony nyugdíjjal rendelkezőkre és lehetőségeink szerint támogatásuk öket. 1982-ben — a központi vezetőség határozata nyomán — bekopogtunk az említett nyugdíjas szaktársakhoz, persze nem üres kézzel: egy-egy segélyt vittünk számukra. Szinte leírhatatlan örömet tapasztaltunk...”

Az élménybeszámoló immár élőben folytatódik a Mór 1. postahivatalban, ahol az idézett sorok írója friss információkkal is kiegészíti levelét.

— Tulajdonképpen akkor határoztuk el, hogy rendszeresen segítünk az időseknek, erőnkhez mérten — mondja Szabó Károlyné, aki több mint tíz esztendeje a járási szakszervezeti bizottság titkára. — Hadd meséljem el egy-két tapasztalatunkat!

— Hiszen azért jöttünk..., tessék!

— Egyedül él Móron egy 84 éves szaktársnő, aki negyven évig dolgozott a postán. Váratlanul látogattuk meg annak idején. Udvarról nyíló, kicsi, cementpadlós szobájában ült. Kabátban, sapkában fogadott minket. Nagyon hidegnek bizonyult az a tél. A kis nyugdíjból pedig nem jutott egész napos fűtésre. Amikor átadtuk a pénzt, bizony sirt a meghatottságtól, és majdnem mi is... Negyven évi becsületes munka után hogyan kerülhet valaki ilyen körülmények közé? Azóta kétszer javasoltuk, hogy emeljék a nyugdíját. Kérelmünkre ez megtörtént. Magányán pedig a Hámán Kató brigád tagjai enyhítenek, gyakran meglátogatják.

— A szakszervezet tehát akkor sem feledkezik meg a dolgozókról, amikor azok már nyugdíjba kerülnek...

— Nem, nem. Amikor kiutazom a területre, minden alkalommal felkeresek egy-egy nyugdíjast. Kivétel nélkül min-

den esetben nagy örömmel fogadnak, jólesik nekik, hogy elbeszélgetünk. Ahogy mondják, miután nyugdíjba mentek, úgy érzik mintha elfeledkezne nekik, s ez néha a betegségüket is kiváltja, elmélyíti. Itt például arra gondoltunk tavaly egy taggyűlésen, hogy a nőnap ajándékozására szánt összegből karácsonyi meglepetéseket vásárolunk a nyugdíjasoknak. A nyugdíjastalálkozót is azért szervezzük, hogy erősítsük az egykori munkahely és a megérdemelt pihenés közötti dolgozó közötti kapcsolatot. Ilyenkor a nyugdíjasok csekély ajándékot is kapnak: kis csomagot kávéval, kakaóval, cukorkával, narancssal megtöltve. De nem is az ajándék értékét tartják fontosnak, hanem azt, hogy gondolunk rájuk.

A nyugdíjasok nem fordítottak háttal munkahelyüknek. Érdeklődnek. Érdeklődnek az, hogy miként dolgoznak ma a szakterületükön, s kellemes színfoltja életüknek, amikor szövedvények, sütemények, és hangulatos zene mellett beszélgethetnek egymással. Ritkán látott egykori kollégák találkoznak ilyenkor, s idezik fel aktív postáséveiket...

— Karácsonyra szeretnénk szerény kis csomaggal megajándékozni nyugdíjasainkat. Azt kívánjuk, hogy a már nem aktív postások is érezzék: ha nincsenek is naponta közöttük, azért még ahhoz a közösséghez tartoznak, ahol munkáséveiket töltötték! Minden szakszervezeti aktivistának, munkahelyi közösségnek szeretném javasolni, hogy folyamatosan foglalkozzanak a nyugdíjasok gondjaival, mert mindenképpen megéri... Az idős emberek tekintetében felvillanó mosolyért. Igen, ezért.

Íme, a móri járási bizottság munkájának egy igen lényeges — mert kiemelkedően emberséges — részét ismerhettük meg. Állíthatjuk példaként is azok elé, akik talán kevésbé törődtek eddig idős kollégáikkal, pedig ők teremteték meg és erősítették szakmánk hírnevét, becsületesen végzett munkájukkal, lelkesedésükkel. Ezért kell hálával gondolnunk az utódoknak az elődökre.

Zsirai László

A Közlekedéstudományi Egyesület postai és távközlési tagozatának december havi programja

December 4. (kedd) 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Szívi László: A posta ipari árendszere.

December 12. (szerda) 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Hazay István:

Számítástechnika alkalmazása a hálózattervezésben.

December 13. (csütörtök) 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Balogh Vilmos: Kábelvédő tényező számítással való meghatározása.

Újítás az újítókért

Ennek eredménye pedig jelentkezzen a javaslatok intézésénél, a döntéshozatalra való előkészítésnél és az elfogadott újítások, találmányok mielőbbi bevezetésénél, hasznosításánál.

Az szmt miskolc-tapolcai oktatási központjában tartott továbbképzés lehetővé tette azt is, hogy a postaszervek újítási ügyintézői, megbízottai, és a szakszervezeti újítási bizottságok tagjai személyesen ismerkedjenek meg a társszerveknél dolgozó szaktársakkal, akikkel eddig csak távbeszélőn, vagy levelezés útján tartottak kapcsolatot.

Az előadásokon részletesen foglalkoztak az újításokra és a találmányokra vonatkozó jogszabályok legújabb rendelkezéseivel, az azokhoz kapcsolódó gazdasági szabályozókkal. Az előadások során sok vita merült fel a gyakorlati alkalmazásról, az egyes előírások értelmezéséről. A véleményeltérések tisztázása elő fogja segíteni, hogy a postaszervek a jogszabályokat helyesen és egységesen alkalmazzák.

A Magyar Posta Újítási Szabályzatának megjelenése óta

gazdasági életünkben különböző változások történtek, amelyek közvetve az újítási javaslatok intézését, elbírálását is érinthetik. Így például a korábban hatályba lépett Postai Újítási Szabályzat nem is rendelkezhetett arról, hogy mi az eljárás, ha egy gazdasági munkaközösség — amelynek egyik tagja postás dolgozó — a postaszervhez újítási vagy találmány jellegű javaslatot nyújt be. Ilyen és ehhez hasonló kérdéseknél szükséges az állásfoglalást és a helyes eljárást — esetleg konkrét példákon keresztül — az érdekelt dolgozókkal tudatosítani.

A Központi Újítási Tanács (KUT) és az Újítók Klubjának feladatait ismertető előadás részletesen foglalkozott a két szervezetnek az újítómozgalom fejlesztésével és az újítók érdekvédelmével kapcsolatos munkájával. A Központi Újítási Tanácsot működésének 25. évfordulója alkalmával újjáavasztották. Csapó Attila elnök előadásában ismertette, hogy a tanács milyen feladatokat kíván megoldani, és mit tett e célból. Az érdeklődéssel hallgatott előadást összekapcsolta a Posta

Oktatási Központ a video-oktatástechnikai eszközök bemutatásával.

Tanulmányok voltak a Holló László által ismertetett esetek. Az említett ügyeknél a korábban elutasított újítási javaslatokat a Központi Újítási Tanács közbelépésének köszönhetően fogadták el, hasznosították és díjazták. Holló elvtárs nyugdíjazásáig több mint két évtizeden keresztül volt a tanács elnöke, és így tapasztalhatta a helytelen ügyintézés és intézkedések miatti téves döntések következményeit. Ezek miatt néhányszor az újítások hasznosítása és az újítók jogos igényeinek kielégítése csak késedelmesen történhetett meg.

A szorosan vett tematikát jól egészítették ki a szakszervezet aktuális feladatairól, az új népgazdasági szabályozókról, annak várható postai hatásairól, valamint a posta új szervezetről tartott előadások, hiszen a tanfolyam résztvevői egyben postás dolgozók és szakszervezeti tagok is voltak.

A továbbképzés a hallgatók véleménye szerint eredményes volt. Segítséget adott ahhoz, hogy az újítási ügyintézők, megbízottak és a szakszervezeti újítási bizottságok tagjai még nagyobb figyelemmel és hozzáértéssel foglalkozzanak a dolgozók újítási javaslataival.

Páczai István

Átadták az első gócüzemet

A gócosítási program keretében új üzem kezdte meg működését Balatonszentgyörgyön, 1984. november 2-án. A részben működő szolnoki, és az épülő székesfehérvári gócüzem mellett a most felavatott hivatal jelentős állomása a módszerűbb postaforgalom kialakítására tett erőfeszítéseknek.

A balatonszentgyörgyi gócüzem 206 kispostát lát el küldeményekkel a modern gépi feldolgozás során. Tevékenységi körébe tartozik a teljes Zala megye, Somogyból a marcali járás, valamint Veszprémből Tapolca és környéke.

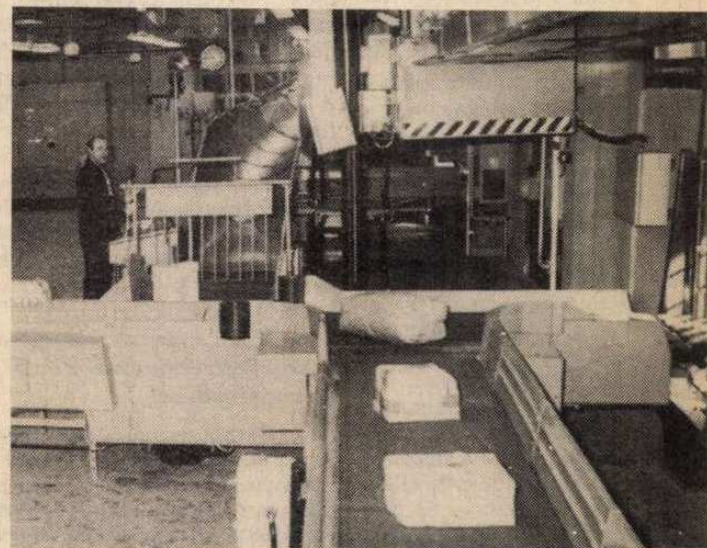
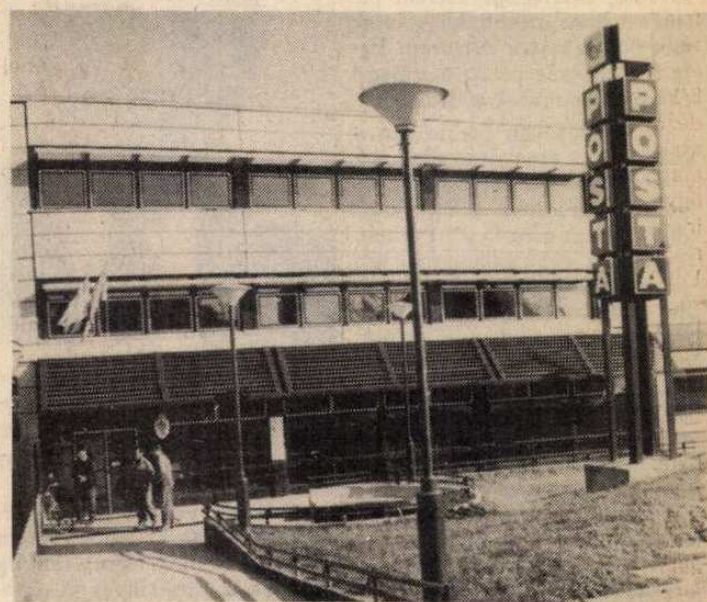
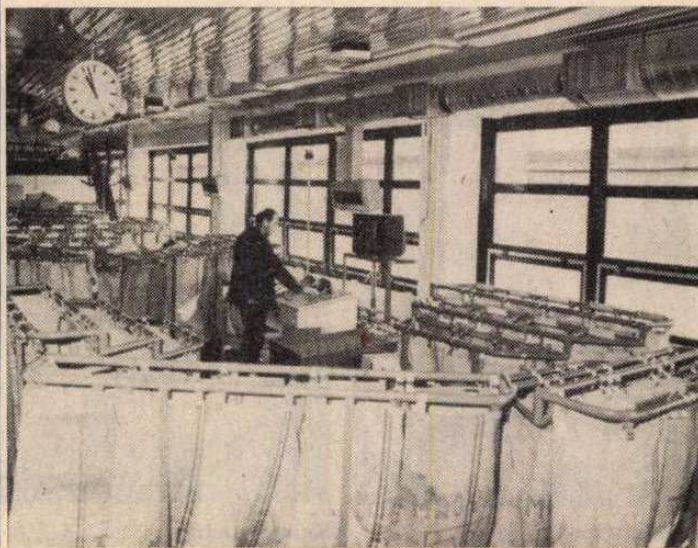
A szovjet gépsorokkal működő feldolgozó egység technológiai folyamatait zárt láncú televízióhálózaton 7 kamera „figye-

li”, és ad pontos információt a diszpécserközpont számára. Az itt elhelyezett tábláról leolvasható az egész rendszer működése, a küldemények érkezésétől a feldolgozás befejezéséig. A számítógépeken kívül az irányítást könnyíti a diszpécser-telefonrendszer és a hangosbemondó is. A 150 millió forintos beruházás a tervezett összegben belül épült.

Az itt dolgozók száma 193. Egyharmaduk most lépett postai szolgálatba, jó néhányan pedig nagykanizsaiak.

A közeljövőben az új szakszervezeti alapszerv is megalakul a megszűnt Nagykanizsa 2-es szakszervezeti bizottság helyett.

á/ts/

Meg kell nyerni a dolgozók bizalmát

November 7-e alkalmából szakszervezetünk javaslatára két postás dolgozó részesült Munka Érdemrend ezüst fokozatú kitüntetésben, Pécsi József, a Somogy megyei Távközlési Üzem szakszervezeti bizottságának nyugdíjkorhatárán levő titkára és dr. Szarka György, a Budapesti Távközlési Igazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságának titkára.

*

Pécsi Józseffel, a Somogy megyei Távközlési Üzem szakszervezeti bizottságának titkárával a kitüntetés átvétele után kevés idő maradt a beszélgetésre. Mint rövid beszélgetésünk során elmondta, lassan 40 éve postás dolgozó, bár annak idején édesapja jobban szeretete volna, ha az ő szakmája, az asztalosmesterség mellett marad. A szakmát édesapja kedvéért kitanulta ugyan, de mert igazából nem vonzotta a fával való bíbelődés, ezért az első adandó alkalommal a postához szegődött, és távírdamunkásként kezdett dolgozni.

A felszabadulást követően az elsők között lett a Postások Szakszervezetének tagja. Kezdetből fogva aktívan részt vett a szakszervezeti munkában, mert mint mondta, szívügyének tekintette munkatársai élet-, munka-, és szociális körülményeinek a javítását. Nem csoda hát, hogy 20 évvel ezelőtt, 1964-ben szaktársai öt választották meg érdekeik legfőbb munkahelyi képviselőjévé.

— Visszatekintve az elmúlt 20 évre, véleménye szerint mi lehet a titka annak, hogy minden választáskor bizalmat kapott a szakszervezeti bizottság titkári teendőinek ellátására?

— Kérdésében benne van a válaszom is, amely egyetlen szó — **bizalom**. Aki ezt a tisztséget betölti akár rövid, akár hosszú ideig, annak arra kell figyelnie, hogy ez a szó tartalommal teljen meg, ne maradjon üres frázis. Ráadásul a bizalom nem szabad, hogy egyoldalú legyen, csak a kölcsönösen kialakított bizalom légkörében lehet szakszervezeti tisztségviselőként jól dolgozni. Úgy érzem, hogy abban a kollektívában, amelynek mint titkár az érdekeit képviselem, sikerült ezt a légkört kialakítanom.

— Jövőre nyugdíjba vonul.

— Július 1. óta Somogy megye szakszervezeti revizora vagyok. Ezt a feladatot azért bízták rám, mert amióta csak a munkaköröm megköveteli a könyvelést, nyilvántartást, azóta nálam bárki és bármikor naprakészen találja a kimutatásokat. Jövőre, ha nyugdíjba vonulok, szívesen vállalom, illetve folytatnom tovább e tevékenységet. Aztán a kikapcsolódást, pihenést nyújtó telken dolgozgatok majd, és az eddigieknél még több időt fordíthatok másik kedvenc szórakozásomra: a kirándulásra. Szeretném, ha olyan utódom lenne a szakszervezet titkári teendőinek ellátásában, aki ha lehet — és bizonyosan lehet — még több ered-

ményt ér majd el a dolgozók érdekeinek képviseletében.

— Ön munkájáért számos elismerésben részesült az elmúlt 40 évben. Hogyan érintette a november 7-e alkalmából adományozott kormánykitüntetés?

— Mint a legtöbb hasonlat, egy kicsit ez is sántít, de valami ahhoz hasonló boldogságot és örömet éreztem, mint amikor apró gyerekként — a gazdasági világválság idején jóformán ennivalóra is alig tellett — édesapám egy háromkerekes biciklit csinált nekem. Megvallom őszintén, amikor átvettem a kitüntetést, ez jutott eszembe.

Dr. Szarka György, a Budapesti Távközlési Igazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságának titkára fiatalágának legérzékenyebb éveit a fordulat idején élte, 1948-ban lett a Gyáli úti postástanonc-iskola tanulója. Mozgalmas időszak volt ez a javából, amely az erre legfogékonyabb fiatalok életét egyúttal meg is határozta; ezek közé tartozott dr. Szarka György is. A híradástechnikán belül a műszerész szakmát sajátította el, és a József Távközlési Üzemben kezdett dolgozni, miközben a Szakmunkások Ifjúsági Tanácsában tevékenykedett. A postán ő indította el a „Szakma Ifjú Mestere” mozgalmat. 1950 óta a Postások Szakszervezetének tagja, 1960-tól pedig párttag, illetve pártvezetőségi tag. Gazdasági munkája mellett folyamatosan végzett mozgalmi munkát is, és közben a Bihari János, később a Vasas Táncegyüttes tagja volt. A 60-as évek végén, amikor a Budapesti Távközlési Igazgatóságra helyezték át, már elkötelezte magát a politikai munkának. Egyénisége olyan, hogy ahol csak dolgozott, megpezdült körülötte az élet. A TIG akkori politikai vezetői is méltányolták ezt a képességet és a mozgalmi munka iránti fogékonyságát, ezért javasolták 1971-ben az igazgatóság szakszervezeti titkárának — azóta látja el ezt a munkát.

— Azt mondják, hogy szenvedélyesen szereti munkáját. Miért? Mitől szép és izgalmas ez a feladat?

— Nincs ebben semmi ördögösség. Ha az ember szeret valamit csinálni, akkor mindig megtalálja a cselekvés vezérfonalát. Szeretem az embereket, a szakmát, a területet is, ahol dolgozom. A szakszervezeti mozgalom óriási lehetőségeket rejt még magában, csak föl kell ismerni és jól kell tudni használni ezeket. Ha egy-egy lehetőség kiaknázása sikerül, akkor ez újabb erőt ad a továbbiak felkutatásához. A közösségért tenni, vagy egy-egy ügynek megnyerni a közösséget — nagyon jó érzés.

— Véleménye szerint mi a jó szakszervezeti munka lényege napjainkban?

— Bármilyen jól képzett ma egy szakszervezeti titkár, bármennyire is érti a dolgot, egyedül nem sokat tud tenni. Azt gondolom, hogy eredményes

munkát csak jó partneri kapcsolatokra alapozva lehet végezni.

— Mit ért ezalatt?

— Egyfelől meg kell nyerni a gazdasági és a politikai vezetőket egyaránt, másfelől pedig nem elegendő a dolgozókat mint kollektívát képviselni, hanem tudni kell mindenkor azt, hogy a kollektíva egyénéből áll, tehát az érdekképviselet és az érdekegyeztetést magas fokon szabad csak művelni.

— Ha jól értem, akkor azt valja, hogy a szakszervezeti munkája során az eddig elért eredmények nem egy ember-

nek, dr. Szarka Györgynek könyvelhetők el, hanem a TIG kollektívájának, illetve a partner politikai és gazdasági vezetőinek együttvéve.

— Valahogy így gondolom. És az elkövetkező években még inkább ilyen szellemben kell dolgoznunk, ha a szakszervezeti mozgalom meg akarja tartani gyors reagáló képességét az érdekegyeztetés és az érdekképviselet területén.

— És a kitüntetés?

— Úgy érzem, hogy a TIG kollektívája nevében vettem át.

Czeglédi Cecília

Túl a 100. születésnapon

A Debreceni Postaigazgatóság Távközlési műszaki osztályának Kőlcsey Ferenc szocialista brigádja a szakszervezeti bizottsággal, a KISZ- és a Vöröskereszt-szervezettel kedves ünnepséget rendezett Balla Gizella nyugdíjas postaelőőr 100. születésnapja alkalmából.

A nem mindennapi ünnepség színvonalát emelte a Bethlen Gábor Közgazdasági és Posta-

forgalmi Szakközépiskola ének-karának előadása és a postás-óvodások műsora. A családi összejövetelre eljöttek egykori munkatársai és volt munkahelyének jelenlegi dolgozói is. A köszöntések után virágcsokrokkal, ajándékokkal kedveskedtek az egy évszázadot megélt néninek.

Hegedűsné Debreceni Margit

Keleten már virradt...

Szakszervezetbe tömörültek a postások

Budapesten még javában tombolt a nyilasterror, az ország keleti, délkeleti, már felszabadított vidékein a „kiürítésre” felszólító rendelkezéseket kijátszva otthon maradó dolgozók pedig a gazdasági élet megindításán, sőt ezzel csaknem párhuzamosan a politikai élet felélesztésén, pártok szervezésén, szakszervezetek alakításán fáradoztak. Hogyan tudtak kapcsolódni ebbe a folyamatba a közalkalmazottak, köztük a postások, hiszen a szervezkedéstől mindeddig el voltak tiltva. Beszéljék el ezt azok az idős, nagyobbrészt már nyugdíjas szaktársak, akik részt vettek az újjáépítésben és alapító tagjai voltak a sorjában alakuló szakszervezeti csoportoknak!

Debrecenben Györfi Imre, Dedinszky Lászlóné, Karakó András és Telek István állított össze emlékeiből és régi irataiból hű képet a hősi időkről.

Telek István

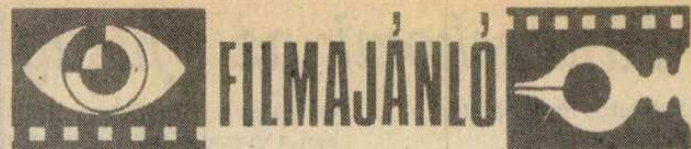
Karakó András

Dedinszky Lászlóné

Györfi Imre

A nagyrozsdási eset

Huszonhét esztendő film bűjt elő a dobozából, hogy bemutassák. Ez a késői premier jó néhány tanulsággal szolgál. Mindenekelőtt azzal, hogy a szakmai tudást, a jó értelemben vett rutint nem szabad lebecsülni. A nagyrozsdási eset ugyanis e tekintetben kitűnőre vizsgálódott.

Gyárfás Miklós forgatókönyve jól van szerkesztve, a cselekménysor fordulatos, a mondani való jó szándékú, s némi sajnálkozással tehetjük hozzá: ma is időszerű. Az alaphelyzet ötletes és mentes a kiagyaltságtól, a sablontól. Sajátja egyfajta tiszteletlen jókedv. Poénjai ülnek. A rendező Kalmár László (filmművészetünknek akkori-ban újra aktív veteránja), izléses, önfegyelmével irányította a színészeket. Megmaradt felfogásában a szatíránál, s nem csúszott el a hagyományos bohózat irányába. Eppen ezért a figurák jellege nem mosódott el, a situációk hitele sem csorbul. Mindez nagy szó, hiszen a film ugyan gyorsan öregszik!

A második tanulság — és ez legalább annyira fontos mint az első — az, hogy az alkotók nem klasszikus művet, önmaguk emléksobrát akarták elkészíteni, hanem szemmel láthatólag olyan szatirikus vígjátékot, amely elszórakoztatja a nézőket, s mondanivalójával így talál célba. (Máskülönben senki se várjon a huszonhét esztendő eltiltás alapján valamiféle pikáns politikai csemegét. Az idő A nagyrozsdási eset felett legfeljebb oly értelemben ment el, hogy grombaságai ma már megszélesedtek. Leleplezéseinek az utódok mélyebbre ásnak.)

Igaz — és ez a Kalmár-Gyárfás kettős vitathatatlan érdeme, hogy filmjük a kor valóságában ágyazódik, s ha egyes célzásai, ötletei vissza is utal-

nak a politikai félműltra, a személy kultusz korára, mégsem a volt, hanem helyesen a van érdeklí őket. (Arról igazán nem tehetek, hogy A nagyrozsdási eset olyan történelmi pillanatban született, 1957-ben, amelyben a bölcsek tűnő óvatosság még az ilyen jellegű állásfoglalás kedvezőtlen visszhangjától is tartott.)

Még akkor is, ha Gyárfás Miklós gogoli felhangú forgatókönyve csak egy borellenőrt indított útjára, aki nem társadalmi vagy politikai kérdéseket, hanem a bor minőségét vizsgálta. A rossz lelkiismeret azonban a filmben modern Hlesztakovunkat is akarata ellenére nagy emberré, igazságtevővé emelte. (Igaz, ebben némi része volt furfangos sofőrjének is.) Így került napfényre a képzeletbeli, de nagyon is valóságos kisvárosban az érdekek összeshívása, a szolgálkúság, az álerköcs, a hatalmaskodás, a bírál-let elfojtása, az egyéni haszonlesés, s a közben elpufogtatott frázisok nemcsak tartalmatlan-ságukat, hanem kimondójukat is nevetéssé tették.

Nagyrozsdáson tehát neve-tünk, s figuráit kevés kivétellel mintegy felülről nézzük, de ez korántsem jelenti azt, hogy búcsúzzunk tőle, illetve tőlük. A nagyrozsdások még jó darabig útítársaink lesznek, s felszámolásukhoz nemcsak valódi revizorokra, hanem saját szemléletünknek, a dolgokhoz való hozzáállásunknak gyökeres változtatására is szükség van. Ebben talán, ha csak csekély mértékben is, de része lehet ennek a kellemes, derűs alkotásnak, valamint Páger Antal, Zenthe Ferenc, Sinkovits Imre, Sulyok Mária, Mátyai Lajos, Pethes Sándor és Gáti József stílusos játékaiknak is.

Ábel Péter

Kedves Postás Dolgozó!

Köszönet a segítségért

Néhány sorral megköszönöm a váratlanul kapott — nyugdíjasok segélyezése címen küldött — összeget. Nagyon meglepődtem, hogy ilyen figyelmesek a kisösszegű nyugdíjasokkal. Jólesett, amikor megkaptam a Postás Dolgozót, s a rólam szóló cikket végigolvastam, akaratom ellenére elsírtam magam.

Még a februári hóvihár kárt csinált a háztetőmben. Az volt az első szavam a kézbesítőhöz, hogy ebből most már meg tudom javíttatni a tetőt, és ha megint vihar lesz, elkerül a baj. Ezt sajnos egy magányos nő nem tudja megcsinálni.

Nagyon nagy segítség volt ez nekem. Még egyszer nagyon köszönöm a Postások Szakszervezete Központi Vezetőségének.

Maradok tisztelettel:
Özv. Kovács Mihályné
Kiszombor

*

Tisztelt Vezetőség!

Az ezer forint segélyt megkaptam. Nagyon szépen köszönöm a vezetőségnek.

Szavakban nem tudom kifejezni azt az érzést, amit éreztem, amikor átvettem a pénzt a kézbesítőtől. Kíváncsi a vezetőségnek erőt, egészséget és jó munkát.

Tisztelettel:
Özv. Kabai Lajosné
Budapest

Jól éreztük magunkat

Azzal a kéréssel fordulok a tisztelt Szerkesztőséghez, hogy ha lehetőségük van, a Postás Dolgozóban tolmácsolják köszönetemet a 62-es postahivatal szakmai és szakszervezeti vezető

tőségének, a kedves gépkocsivezetőnek és mindazoknak, akik hozzájárultak ahhoz, hogy 1984. október 10-én elvitték a hírlaposztály nyugdíjasait kirándulni.

Nagyon szép élményben volt részünk. Tatán megnéztük a vármúzeumot, Zsámbékon a lámpamúzeumban voltunk. Vidáman telt az egész napunk. Tájékoztattak bennünket a postánál történt fontosabb változásokról és tervekről is.

Kirándulótársaim nevében is elmondhatom, hogy sokáig fogunk emlékezni erre a szép napra.

Tóth Józsefné
Budapest

Javaslat az új kerékpárokról

Olvastam a „Látogatás Borsod-Abaúj-Zemplén megyében” című cikket. Én egyike vagyok azoknak, akik már kaptak az új kerékpárokból. Az én járatom nagyon megfelel. Néhány javaslatom azonban van:

Amennyiben a gyártás menetében nem okoz fennakadást, a még el nem készült gépekre a régebbi fajta „sima” kormányt kellene tenni, ugyanis erre a „kecskeszarv” kormányra nem lehet szatyrot akasztani.

A műanyag ládák alumínium pereme nagyon puha, ha az ember valaminek nekitámasztja a gépet, elgörbül. A hátsó támasz jó, de reggelente 3–400-szor nyitni-csukni, nagyon sok idővesztéssel jár. Csak akkor használjuk, ha hosszabb időre állítjuk le a kerékpárt.

Az első láda aljára néhány lyukat kellene fúrni, mivel a néhány nappal ezelőtti eső után is állt benne a víz. Mi nem merünk hozzányúlni a garancia miatt.

Szaktársi üdvözléssel
egy budapesti kézbesítő

Fut alattam a 4-es út hosszú, szürke aszfaltszönyege. A kocsimotorja halkán duruzsol, a vakító őszi napsütés még egyszer felidéri az elmúlt nyarat. Túrkevére igyekszem, ebbe a tizenegyszer lelkét számláló alföldi mezővárosba, az első termelőszövetkezeti városok egyikébe. Útközben minduntalan egy szembesítésre gondolok. Találkozni fogok valakivel, akit önkéntlenül is szembesítek önmagával, összehasonlítom majd egy általam már ismert hasonmásával, aki ugyancsak ő, és mégis egészen más alak.

A túrkevei postahivatal se kívül, se belül nem árul el semmi különlegeset magáról. Egyszerű, tiszta épület kívül is, belül is. A hivatal IV. osztályú, éjjelnappali szolgálatba járnak a távbeszélő-központ kezelői. Amikor belépek a három munkahelyes CB-központ helyiségébe, a hölgyek éppen a forgalmi csúcs kellős közepében dolgoznak.

— Farkas Rozáliát keresem, van vele egy megbeszélés találkozó.

— Én vagyok — fordul felém egy kedves és csinos lány,

aki csak ekkor veszi észre, hogy többen vannak a szokásosnál.

Mindenben segítenek a munkatársak...

A hivatalvezetői szobában beszélgetünk. Erre az időre természetesen — valaki helyettesíti. A délelőtti távbeszélő-forgalom mellett csak így tudhatom meg egy nagyszerű siker részleteit. A siker részese ez a 22 éves, három éve postás lány, Farkas Rozália. 1984-ben a Magyar Rádió és a Magyar Televízió „Nyílik a rózsza” elnevezésű nótáénekes-vetélkedőjén 700 jelentkező közül jutott be a döntőbe. Itt már csak tízen szerepeltek. A televíziós közvetítések során az elő- és középdöntőkben, valamint a döntőben is megcsodálhattam a hangját, tudását s a pódiumról is sugárzó szerénységét. Most hogy személyesen is megismertem, megbizonyosodhattam arról, hogy „civilben” is ilyen egyszerű, közvetlen, harmóniával teli ember a túrkevei hivatal távbeszélő-kezelője, Farkas Rozsi.

De vajon hogy fér meg egy és ugyanazon emberben a postás és az előadóművész? Az olvasóra bízom, hogy a feleletet a maga számára megfogalmazza.

Már gyerekkoromban szerettem énekelni. A családban mindenki nótás kedvű volt, és az ma is. Nekik nagyon sokat köszönhetek — kezdi a beszélgetést Farkas Rozália, s látom rajta, keresi a szavakat, hogy pontos képet fessen a történetekről. — Általános iskolásként, de a gimnáziumban is itt, Túrkevében, ahol születtem, énekkarban énekeltem. Ma már nagyon bánom, hogy soha nem tanultam zenélni, énekelni.

— Hogyan jelentkezett a versenyre?

— A felhívásról hamar értesültem, de nem akartam jelentkezni. Kun Laci bácsi, a művelődési ház nyugdíjas igazgatója

addig duruzsolt a fülemben, amíg aztán rászántam magam. Debrecenben volt az első selejtező forduló, még 1983 decemberében. Talán itt éreztem a legkevesebb esélyt a továbbjutásra. A 700 indulóból ekkor 570-580 jelentkezőt kiostáltak, persze nemcsak Debrecenben. Ezután a Magyar Rádió 22-es stúdiója következett, ahol már cigányzenekar kíséretével szerepeltek a még állva maradtak. A televíziós fordulót már láthatták a Postás Dolgozó olvasói is. Óriási öröm volt a döntőig jutni, hiszen a pesti vígadóbeli fináléba mindössze két teljesen amatőr versenyző került. Az egyik én voltam.

— Mit szolt a környezete a sikereihez?

— Ez összetett dolog. Itt a hivatalban a kollégáim rengeteg segítették abban, hogy a szolgálat is menjen, meg én se maradjak el a felkészülésben. Csomór Józsefné, a hivatal vezetője igazán mindent megtett azért, hogy zavartalan legyen a versenyem. Mindezt azért mondtam el ilyen részletesen, mert nem csak a végső sikerre kellett a kollektívának figyelnie.

— A döntő utáni fogadtatás csodálatos volt. Üdvözlő táviratok és telefonok tucatjai. Kollégáim virágkosárral is kedveskedtek.

— Van-e valamilyen kedves története?

— Egy nagyon aranyos eset Szolnokon fordult velem elő. A verseny idején végeztem a segédtszti tanfolyamot. Egyszer az oktatótiszt beállt egy magnóval és megkérdezi: „Mondja, Rozika, hallotta már saját magát énekelni?” S bekapcsolta a magnót, amelyről a tévéből felvett műsor részlete szolt.

— Rendszeresen fellép a verseny óta is. Életcéljának tekintie-e ezek után a postát, a postai munkát?

— Ebben a műfajban szinte senki sem főhivatású. Akik már nem most kezdték az éneklést, azok is azt mondják: hosszú távon csak ebből nem lehet megélni, tartozni is kell valahová. Az én esetemben úgy fest a dolog, hogy nagyon jó ebbe a közösségbe tartozni, még soha nem volt semmilyen nézeteltérésem a kollégáimmal. Nem akarok megválni a postától, mert megszerettem az embereket is, a munkát is. Ez pedig ritka adomány, amelyet meg kell becsülni.

Ahogy a kollégák látják...

Nagy Józsefné helyi ellenőr, jelenleg a hivatalvezetőt helyettesíti:

Szilas Péter

Kiállítás a kezelésgépesítés és a bélyeg történetéből

A múzeumi hónap keretében a Debreceni Postaigazgatóság a adójának munkáját dicséri. Posta- és a Bélyegmúzeum, valamint a Déri Múzeum segítségével kiállítást rendezett a székháza melletti Delizsánsz teremben.

A kezelési kisgépeknek a külső teremben bemutatott tárlata Villon Károlynak, az igazgató

ság postaforgalmi osztálya előadójának munkáját dicséri. A belső terem belyegbemutatójához az anyagot most is a nevezetes Soó-hagyaték szolgáltatta. A válogatásból ezúttal a bélyegblokk története kerekedett ki, s ezt a klasszikus gyűjteményben található tévnyomatok egészítették ki.

postahivatalból tizenhárom taggal. A Dunántúlról, Ausztriából visszatérőket ugyancsak agítani kellett a belépésre.

— Az 1945. január 5-én alakult postásszakszervezeti csoport hogyan működött? — kérdelem ismét Győrfi Imrét.

— Öttagú vezetőség irányította a munkát: elnök, titkár, gazdasági vezető és két tag, ha jól emlékezem, a kulturális és a sportfeladatokra. Nem lévén még országos postásszakszervezet, szakmaközi irányítással működöttünk. De rövidesen küldötteket kellett választani a január 13-ra Pestre összehívott közgyűlésre. Kerekes Sándorral és dr. Szilágyi Istvánnal

tokra is. Ez az írás arra hatalmazott fel, hogy minden párt-szervezet munkájába betekintsek, és szükség esetén a vezetőseget vagy egyes tagjait leváltssam. Az akkori viszonyok között azonban még ezek a tisztségek sem nyújtottak kellő védeltséget. Hogy egyebet ne mondjak, még B-listáztak is — igaz, ezt a határozatot hamar visszavonták. A sok gáncsoskodás többször is arra készítetett, hogy lemondjak tisztségeimről. Különösen az a lemondásom maradt emlékezetes, amelyet a szakszervezeti bizottságunkon belül alakult műszaki üzemi bizottsághoz nyújtottam be. A következő választ kaptam:

Postások Szabad Szakszervezete üzemi bizottsága

Győrfy Imre szakszervezeti elnök úrnak

Debrecen.

F. hó 28-án benyújtott lemondására értesitem, hogy az üzemi bizottság egyhangúlag elutasította. Felkéri az üzemi bizottság, hogy általa észlelt rendellenességet, mit a szervezetben tapasztalt, irásban nyújtsa be az üzemi bizottságnak, hogy az elintézt és orvoslást nyerjen. Azonban az örökös lemondásokkal nem lehet a „Demokratikus Magyarországot” felépíteni.

Debrecen, 1945. március hó 28-án.

Nagy Sándor
titkár

Balogh József
elnök

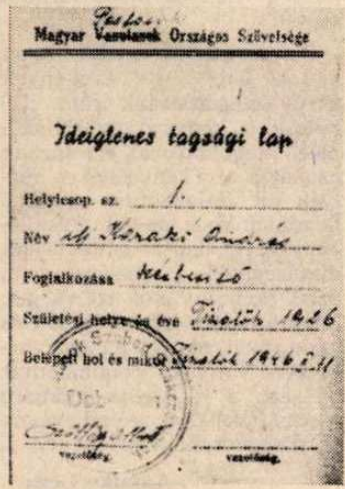
Keveházi Ferenc
alelnök

hárman képviseltük a debrecenieket. (Csak érdekességként említem meg, hogy háromunk két-két napidijából egyetlen adag paprikáskrumplira futotta.) A küldöttközgyűlésről kerületi titkári megbízatással tértem haza.

— Kaptam ezenkívül megbízólevelet szociáldemokrata létemre a Magyar Kommunista Párt Országos Postás Szervező Bizottságától instruktori felada-

Imre bácsi megmaradt felelősségteljes funkcióiban, részt vett az új, demokratikus társadalom építésében, védte a postások érdekeit, és a többi alapító taggal együtt (a beszélgetőpartnereken kívül még számosan vannak) a mai napig választott tisztséget tölt be immár egy-két hónap híján negyven éves műltra visszatekinthető szakszervezetünkben.

Benda István

Napjainkban a posta társadalmi megítélése a változás korát éli. A népgazdaság és a lakosság igénye megváltozott szolgáltatásaink iránt. Ez bizonyos szemléletváltást kíván meg. A korábbi hivatali szemléletet fel kell váltania a kereskedelmi, szolgáltatási magatartásnak. A posta vállalati gazdálkodást folytat, s ebből következik, hogy bevételeiből fedezi kiadásait, köztük természetesen a dolgozók bérét is. A bevétel pedig a szolgáltatások igénybevételéből, azok díjából tevődik össze. Tehát szolgáltatásainkat el kell adni, és ennek az „üzletnek” korrektnek kell lennie. Ezért szolgáltatásainkat megfelelő minőségben és mennyiségben kell felajánlani. Igen, ajánlani kell, a kereskedő szemléletével.

Hogy miért? Mert az ügyfél csak azt tudja, mit szeretne segítségünkkel — a posta segítségével — megoldani, de hogy az miként lehetséges, milyen formában, azt nem. Akkor kezdődik a szolgáltatási magatartás, amikor az ügyfélszolgálatot el látó dolgozó bele tudja magát élni a kívülről helyzetébe, s tudásának, szakmai ismereteinek latbavetésével segít a megoldásban. Olyan megoldást keres és javasol, amelyik az ügyfél gondjának a megszüntetését a legcélzerűbben segíti.

Tükör a vizsgálódáshoz

Az utóbbi időben a postai szolgáltatások megítélése kedvezőtlenül alakult. Munkánkkal a közönség nem teljesen elégedett. Az okokat vizsgálva megállapítható, hogy azok jelentős része nem a szolgáltatás teljesítésének minőségéből fakad, hanem a dolgozói magatartásból. Elsősorban az emberi magatartáson, a viselkedésformán kell változtatni, s a közönség véleménye máris megváltozik. Természetesen ez nem old meg mindent, a jó modor még nem helyettesítheti a jó szolgáltatást. A kettő együtt azonban lényeges változást idézhet elő a posta társadalmi megítélésében.

Elsősorban meglevő szolgáltatásainkat kell maradéktalanul ellátni, ugyanakkor keresni kell az új megoldásokat, melyek iránt igény jelentkezik, de a meglevők korszerűbbé tételével is foglalkozni kell. Ez a felismerés vezette a Magyar Postát, amikor 1981-ben célként tűzte ki a postaforgalom korszerűsítését, a közönség igényeinek magasabb színvonalú kielégítését. A munka az alábbiakkal indult:

— a közönség igényeinek megismerése, — az igénykielégítés jelenlegi rendszerének elemzése,

— az igénykielégítés technológiájának és személyi feltételeinek kidolgozása,

— a reális igények kielégítéséhez szükséges feltételek felmérése.

A közönség igényeinek és véleményének megismerése céljából kérdőív készült. Az abban szereplő kérdések átfogták a posta és a közönség kapcsolatát, így az megfelelő tükröként szolgált.

Az új postaforgalmi szolgáltatások bevezetésére, a korábbiak korszerűsítésére munkabizottság alakult. A bizottság javaslata, véleménye alapján vezették be kísérleti jelleggel az új eljárásokat. A kísérleti tapasztalatokat rendszeresen értékelték, s ezek alapján az eljárást, a szolgáltatást végleg bevezették vagy megszüntették.

A következőkben a fontosabb új szolgáltatásokról kívánunk ismertetést adni olvasóinknak.

Hazánk idegenforgalma jelentős. A turisták szerte Európából évről évre nagy számban látogatnak hozzánk. Nyugatról a legtöbben Ausztriából és az NSZK-ból jönnek. Bizonyára ez a körülmény motiválta az Osztrák Postatakarékpénztárral 1982-ben, illetve az NSZK Postaigazgatásával 1983-ban kötött megállapodást. Az egyezmény alapján a Magyarországra látogató osztrák, illetve nyugatnémet állampolgárok postatakarék-betétkönyvére kijelölt postahivatalaink forintkifizetést teljesítenek.

A hálózatban 1045 postahivatal — elsősorban nagyhivatalok, üdülőterületi hivatalok — van bekapcsolva. A szolgáltatás lehetővé teszi, hogy a külföldi állampolgárok törvényes kerekete között e módon is forinthez jussanak. Az a tapasztalat, hogy az osztrák látogatók kisebb, az NSZK-ból jövő vendégek növekvő mértékben élnek a lehetőséggel.

Telefon nélkül nem megy

A sorbanállás megszüntetésével, illetve csökkentésével a posta sokat foglalkozik. Az ügyfelek sok kellemetlen megjegyzést tesznek, nálunk nem szeretnek várakozni, türelmetlenek. Egy ilyen, a panaszokra gyakran okot adó gondot oldott meg a küldemények ismételt soron kívüli kézbesítésének a bevezetése.

A korábbi gyakorlat szerint a kézbesítő a küldemény sikertelen kézbesítésekor értesítőt hagyott a címzettnél, hogy a kézbesítőhivatalban az esti órákban vagy a következő napokon állítható ki a kézbesítési feladatot. Így a címzettnek esetleg a lakásától távol levő hivatalhoz kellett mennie küldeményének átvétel céljából. Ez rendszerint sorbanállással is járt.

Az új szolgáltatás a korábbi gyakorlatot annyiban módosítja, hogy a címzett a kézbesítőhivataltól távbeszélőn kérheti, hogy küldeményét az általa megjelölt időpontban a posta soron kívül ismételtlen kézbesítse. Ennek 8 forint a díja. Az eljárást 1983 elején Budapesten vezették be, kísérleti jelleggel, s a kedvező tapasztalatok alapján 1983 októberétől vidékre is kiterjesztették.

A szolgáltatás igénybevételének a telefon az alapja, ugyanis az ügyfél távbeszélőn tudja bejelenteni igényét. Eppen ezért a távbeszélővel jobban ellátott városokban jelentős az igénybevétel, így Budapesten havonta kétezer körüli, míg a vidéki városokban összesen az ötszázat is alig éri el. Az igénybevétel növekedése tehát jórészt a távbeszélő-hálózat fejlesztésének a függvénye.

Tekintettel a nyugdíjasokra

Sok gondot okozott a nyugdíjasoknak járandóságuk átvétele, ha a kézbesítés időpontjában nem tartózkodtak otthon. Ilyenkor a ki nem fizetett összegért a kézbesítőhivatalba kellett elmenniük, ami gyakran körülményes és nehézkes volt. Ez különösen a nagyobb városokban jelentett gondot. E gondok enyhítésére 1982-ben Budapesten kísérleti jelleggel bevezették az idegen hivatali kézbesítést. Ennek az a lényege, hogy a nyugdíjasnak nem kelljen bennemnie a lakásától távol eső hivatalba, hanem a hozzá közelebb levő felvevő postahivatalnál is felvehesse nyugdíját.

A kísérlet eredményei kedvezőek voltak. Jó volt az ügyfelek, hiszen nyugdíját a közeli

hivatalban vehette fel, és jó a kézbesítőhivatalnak, hiszen a hivatali kézbesítő munkahelyek túlterheltsége csökkent. A jó tapasztalatok alapján 1983-ban országosan is bevezették, az igazgatóságok fokozatosan jelölik ki a kifizetésbe bevont felvevő hivatalokat.

A következő új megoldást is a nyugdíjasok és járóképtelenek ellátása céljából dolgozták ki. A kerületi támpontos levélszekrényes kézbesítés bevezetésével a küldemények házhöz kézbesítése megszűnt. A kézbesítő a küldeményeket a levélszekrényekben helyezi el, illetve a támponton fizeti ki a megjelenteknek a pénzt, a nyugdíjakat is. Gondot okozott azonban a beteg, járóképtelen emberek utalványainak a kifizetése. Erre dolgozott ki megoldást a Szegedi Postaigazgatóság és a tanács közösen. Abból indultak ki, hogy a segítségre szoruló betegeket a szociális gondozók látják el, akik rendszeresen felkeresik a magatehetetleneket, az ellátásra szorulókat.

1981-től a közvetett kézbesítés mintájára oldották meg — kísérletképpen — a kézbesítést. A szociális gondozó a postahivatalnál átveszi az általa gondozott nyugdíjasok járandóságát és azt lakásukon kifizeti.

Az új eljárás kedvező fogadtatásra talált az érintettek körében. Országos kiterjesztésének nincs postai akadály, azonban a Szegedi Postaigazgatóság területén kívül másuttal nincs így kiépítve a szociális gondozói hálózat, ezért más igazgatóságnál nem lehet egyelőre bevezetni.

A kis települések lakóinak ellátása céljából vállalta a posta a gyógyszerközvetítő szolgáltatást. A széles körű bevezetést itt is kísérlet előzte meg, előbb Győr-Sopron, majd Szabolcs-Szatmár megyében.

Az ötletet az adta, hogy a gyógyszerért a szűkséges gyógyszertár el kell utazniuk a legközelebbi városba, nagyobb községbe, ahol gyógyszerár van. Elsősorban idős, beteg embereknek van szó, akiknek az utazás nehézkes, körülményes, és nem is olcsó. Ezen kívánt a posta segíteni, amikor az új szolgáltatást bevezette. Az új lehetőség szerint az igénybevevő a helyi postahivatalban a recept átadásával rendeli meg a gyógyszert. A hivatal a napi zárlatban továbbítja a receptet egy olyan községbe, amelyikben gyógyszerár van. Az ottani hivatal gondoskodik a gyógyszer kiváltásáról, s az a következő napon a postai küldeményekkel megérkezik a rendelést elfogadó hivatalhoz, ott pedig soron kívül kézbesítik. A gyógyszer árát a posta hitelez, s azt csak kézbesítéskor, a küldeményt terhelő többi díjjal együtt szedi be az ügyféltől.

A kísérlet 1983. márciusában indult. Jelenleg már tíz megyében él ez a szolgáltatás. A többi megyében az illetékes egészségügyi szervek nem látják indokoltnak.

Az igénybevevő kényelmére

A posta által szállított csomagok mérete, súlya és alakja sokféle. A különböző alakú küldeményekből az egységirakománypépszerű körülményes, a szállítóeszközök gazdaságos kihasználását nem teszi lehetővé. A közönség részéről is jelentkezett igény egy, a postának, ügyfélnek egyaránt megfelelő csomagolóeszköz iránt. Ennek megfelelően a posta kétféle méretű egységdobozt alakított ki. A kísérleti kiterjesztés 1981-től Budapesten indult, majd a kedvező tapasztalatok alapján

1982-től a megyeszékhelyekre, 1983-ban pedig valamennyi hivatalra kiterjedt az árusítás. Az új csomagolóeszköz iránt a kereslet nő, a közönség elfogadta. A fejlesztés azonban nem állt meg, folyamatban van egy biztonságosabb, ellenállóbb egységdoboz kialakítása.

A Lapkiadó Vállalattal történt megállapodás alapján az összes budapesti, megyeszékhelyi és városi postahivatalban úgynevezett hirdetési levelezőlapot árusítanak. Ez a vásárlóknak igen előnyös, mivel felhasználásával expressz hirdetést lehet feladni. A levelezőlap ára tartalmazza a hirdetés díját is. Az új szolgáltatás iránt kezdetben nagy volt az érdeklődés, később azonban, elsősorban vidéken lényegesen mérséklődött az igény.

Vidéken is elterjedtek a kalamaz nélküli helyi járatú autóbuszok, amelyekben nem árusítanak jegyet, csupán az előre megvásárolt jegy kezelésére alkalmas berendezést talál az utas. Így a jegyet már előre meg kell vásárolni. De hol? Ezt a gondot oldotta meg a Volán, a postával kötött megállapodása, amelynek alapján folyamatosan bevezetik a helyi autóbuszjegyek postai árusítását. A szolgáltatás továbbfejlesztésére még folynak a tárgyalások.

Kísérleti jelleggel még 1981-ben megkezdte a posta a benzinkutaktól a napi bevételek összegyűjtését. Az ötnapos munkahét bevezetésével a szolgáltatás iránt a kereslet fokozódott, mivel több postahivatalunk szombati nyitvatartása megszűnt. Így a szombaton nyitva tartó boltok is a gyűjtőjárat útján adják fel bevételüket. A feladatot egyrészt speciális gépkocsik, másrészt a járáti szolgálatot is ellátó gépkocsik látják el. A rendszeres igénybevétel felül az alkalmi, időszakos feladatok ellátása is megoldódott. Így például üdülőidényben a Balatonnál. A szolgáltatás gazdasági eredményei jók, ugyanakkor elégedettek az igénybevevők is.

Városainkban a nagyvállalatok régi gondja a postafiókra érkezett postai küldemények kiszállítása, illetve a feladásra szánt küldeményeknek a hivatalba való eljuttatása. A megoldásra a Budapest vidéki Postaigazgatóság területén (Székesfehérváron és Tatabányán) kísérlet indult, amelynek lényege az, hogy a posta saját gépkocsijával a vállalat telephelyére szállítja a részére érkezett küldeményeket és a hivatalba viszi a feladásra szántakat. A kísérlet kedvező tapasztalatokat hozott, hiszen jó a vállalatnak, mert nem kell egy dolgozót és gépkocsit erre igénybe vennie, de jó a postának is, mivel beruházást nem igényel, csupán meglevő kapacitását használja fel jobban. Jelenleg már negyvennél több vállalat igényli ezt az új szolgáltatást.

Az üdülés végén mindig gondot okoz a beutaltaknak csomagjaik feladása, postahivatalba való beszállítása. A Debreceni Postaigazgatóság területén Hajdúszoboszló és Gyula üdülőiben kísérletképpen a posta új szolgáltatást vezetett be 1982-ben. Az új szolgáltatás annyi, hogy a postai gépkocsi a váltás napján megjelenik az üdülőben, és ott veszi át a feladásra szánt csomagokat, majd beszállítja a hivatalba. Az ügyfélnek tehát nem kell a küldemények a postára szállításáról gondoskodnia. Az új kezdeményezés a nagyobb üdülőekben jól vizsgázott. Az említett helyeken javult a postai gépkocsik kihasználtsága, ugyanakkor a felvételi munkahelyek terhelése is csökkent.

A hónap első napjaiban hivatalaink pénzfelvevő munkahelyei előtt gyakori a sorbanállás. Mindenki igyekszik a fizetnivalótól szabadulni. A Szegedi és a Debreceni Postaigazgatóság kezdeményezésére a nagy létszámú, zárt telephelyű vállalatokhoz a posta dolgozója ment ki, és ott a megadott időben befizetéseket fogadott el. Ennek ellenére, hogy a vállalatok részéről az előzetes megbeszélések jelentős befizetési igényt jeleztek, a siker elmaradt. Az igénybevétel minimális volt, óránként csak 10–20 befizető volt. A minimális igény miatt a szolgáltatás külön díja a ráfordítást nem fedezte, a felvételi munkahelyet kellő mértékben nem tehermentesítette, ezért a kísérletet megszüntették.

Romlandó áru leértékelve

A külföldi lapok és divatlapok egy része úgynevezett „kötött” terjesztéssel kerül a postai kezelésbe. Ez annyit jelent, hogy az átvett lapok értékét a postának ki kell fizetnie, függetlenül attól, hogy eladja-e vagy megmarad. Az el nem adott példány tehát postai kár. Sajnos, az ilyen lapokból is marad. A posta az ebből eredő kárt kívánta csökkenteni, ugyanakkor a közönségnek új szolgáltatást is nyújtott, amikor elhatározta, hogy az ilyen eladatlan lapokat féláron újra értékesíti. Ez a módszer csökkentett bevételt hoz, így a posta ráfizetése mérséklődik.

A külföldi lapokhoz hasonlóan több belföldi lap kiadója is hozzájárult, hogy a kijelölt budapesti hírlappületekben ismételt terjesztésre adjunk ki remittenda példányokat. Elsősorban az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat kiadványairól van szó, s további tárgyalások folynak, hogy a nagyobb vidéki városokban is legyen lehetőség az új módszer bevezetésére.

A korábbi gyakorlatoknak megfelelően a posta ismét megállapodást kötött a Könyvértékesítő Vállalattal, aminek eredményeként ismét bekapcsolódunk a könyvterjesztésbe. Ezt a feladatot jelenleg a hírlapárusítóhálózat látja el. A posta részese a terjesztési díj 30 százaléka. Az új szolgáltatásnak elsősorban ott van jelentősége, ahol könyvárusítással foglalkozó bolt vagy más szervezet nincs, így elsősorban a kis falvakban lehet eredményes. Ez is olyan új szolgáltatás, amelynek sikeréért az árusok sokat tehetnek. Mivel új szolgáltatás, ezt ajánlani kell, fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a posta ezzel is foglalkozik. Ezt persze megfelelő jutalérendszerrel is elő lehetne segíteni.

Nevelni kell a közönséget is

Keressük tehát az új megoldásokat, az olyanokat, amelyek a közönségnek és a postának egyaránt kedvezők. Sajnos, előfordul, hogy egy-egy jó kezdeményezést postán kívül álló okokból kell megszüntetni. Budapesten és a vidéki városokban például önkiszolgáló hírlapárusító eszközöket telepített a posta. Az így kihelyezett lapoknak Budapesten a 75 százalékat, vidéken pedig a 13 százalékát tulajdonították el, tehát fizetés nélkül vitték el. (Megjegyezzük, hogy a bevezetés osztrák mintára történt, s ott ez a rendszer jól működik.) Egy tanulság levontunk az esetből:

Budapesten ez az árusítási forma nem vezethető be — a posta meg is szüntette.

Korszerűbben, egyszerűbben

A munkabizottság az új szolgáltatások bevezetésén kívül foglalkozott kezelési kérdésekkel is. A bizottság javaslatára egységesítették a kül- és belföldi csomagok naplózását, öntapadós jelzőket alakítottak ki, és vezettek be.

A bizottság további feladata volt a küldemények feldolgozásának a vizsgálata, a vasúti és a közúti szállítás technológiájának elemzése, továbbá a számítástechnika alkalmazási lehetőségének a kidolgozása, bevezetésének előkészítése a szállítás területén.

A küldeményáramlás vizsgálata alapot teremtett az átfutási idő rövidítésére, az anyagkoncentráció növelésére, ami végül is 40 hivatal átrovatolási munkájának a megszüntetését tette lehetővé. A járatok útvonalának módosítása évi 41 368 kilométer megtakarítással járt. A külföldről érkező küldemények elveszésének okát vizsgálva olyan új kezelési eljárás készült, amely ezek számát csökkentette.

A korszerűsítési munkabizottság foglalkozott a kézbesítési kérdéseivel is. Elismerte, hogy a munka társadalmi megbecsülése nem megfelelő. Az igénybevevők és a munkáltató is fokozott követelményt állít a kézbesítőkkel szemben, pedig egy részüket sem szakmailag, sem egyébként nem tud a mai igényeknek megfelelni. Anyagi, erkölcsi megbecsülésük sincs arányban a kívánalmakkal, de a munka nehézségi fokával sem.

Külön témaként foglalkozott a bizottság a kis forgalmú hivatalok korszerűsítésével. Ennek keretében kidolgozta az új kezelési rendet. Ez egyszerűíti a hivatali adminisztrációt. Jelenleg kísérleti jelleggel 10 kishivatal dolgozik ilyen formában. Ezek a hivatalok nem készítik a hírlapszámadást, pénztárszámadást, helyettük ezt egy kijelölt, úgynevezett ellenőrző hivatal végzi el. A kishivatal úgy működik, mint az ellenőrző hivatalnak egy kihelyezett munkahelye. Az új kezelési eljárás csökkentti az adminisztrációs időt, s az így felszabadított idő másra használható fel.

Az eddigiekből is látható, hogy a posta keresi azokat a lehetőségeket, melyekkel meglevő erői jobban hasznosíthatók. Természetesen több más kérdés is felmerült, de a bevezetést vagy a kedvezőtlen kísérleti tapasztalatok, vagy a korlátozott anyagi lehetőségek jelenleg nem teszik lehetővé.

Elsősorban olyan szolgáltatásokat kell bevezetni, melyek tömeges igényeket elégítenek ki, s a postának is megfelelő bevételt nyújtanak. Az új szolgáltatások ennek általában eleget tettek, az igények folyamatosan jelentkeznek. Míg 1983-ban 36,5 millió forint bevétel származott az új szolgáltatásokból, addig 1984. I–III. negyedévi mérlege már 83 millió forintot mutat.

Ez is azt bizonyítja, hogy vannak lehetőségek és igények az új szolgáltatások iránt. Keressük a kedvező és jövedelmező megoldásokat, elsősorban azokat a tevékenységeket, melyek jól illeszkednek meglevő feladatainkhoz, de nem felekedünk meg alapszolgáltatásaink minőségének javításáról sem, ezért dolgozoinktól azt várjuk, hogy azokat a lehetőségeket és eszközöket, melyek a munkahelyeken vannak, gondolkodva, okosan, a jó gazda módjára használják fel az igénybevevők és mindannyiunk érdekében.

Antalka Géza

Könyvtárosok között Zalaegerszegen

A Postások Szakszervezetének Központi Könyvtára október 19–20-án tanulmányi utat szervezett Zalaegerszegrre. Ezen budapesti, Hajdú-Bihar, Szabolcs-Szatmár és Zala megyei postás könyvtárosok — főfoglalkozásuk és társadalmi munkások — vettek részt, összesen 30-an. A továbbképzés résztvevői Budapestén találkoztak — kivéve a zalaiaakat —, és autóbusszal utaztak Zalaegerszegrre.

Elsőként *Gurai Ferencné*, a központi könyvtár vezetőjét kérdeztem:

— *Miért Zalaegerszegen tartják a továbbképzést?*

— A képzés kihelyezésével az volt a célunk, hogy a hálózathoz tartozó könyvtárosok egymás munkájának jobb megismerése mellett képet kapjanak a vidéken dolgozó — módszertanilag és könyvellátás szempontjából az szmt könyvtáraihoz tartozó — postás könyvtárosok és könyvtárak tevékenységéről, munkájáról is. Ugyanakkor szeretnénk, ha a vidékiek is megismernék a pestiek munkáját, eredményeit.

— Könyvtárunkban a továbbképzések kihelyezésének már hagyományai vannak. Eddig két alkalommal szerveztünk tanulmányi utat, egyet Debrecenbe, egyet pedig Nyíregyházára. Mindkettő szép sikerrel zárult. Könyvtárosaink hasznos ismereteket szereztek, kialakultak az eredményes munkához szükséges személyes kapcsolatok, a résztvevők közösséggé kovácsolódtak. Olyan aktív mag alakult ki, amelyre mindig számíthatunk. Az ő kérésük is volt, hogy a továbbképzésnek ezt a módját válasszuk az idén is.

— *Mi a mostani továbbképzés célja?*

— A programot úgy állítottuk össze a vendéglátó szmtkönyvtár igazgatójával, *Kisgyörgy Erzsébet*t, hogy a könyvtárosok szakmai ismereteik bővítésén fölül szerezenek nagyobb, a helyszínrre vonatkozó irodalmi és általános tájékozottságot is.

Ugyanakkor ismerjük meg a város és a megye kulturális életét, gazdasági, társadalmi helyzetét, történetét, nevezetességeit. Előadást tartott a résztvevőknek *Tornyos Csaba*, az szmt kulturális osztályának vezetője, *Kisgyörgy Erzsébet*, *Bán Zsuzsa* írónő, valamint a városi könyvtár vezetője és jómagam. Beszélünk a könyvtárak helyéről, szerepéről, társadalmi kapcsolatairól, időszéri feladatairól, így a „Kell a jó könyv” olvasópályázat zárásával és a 40. évforduló előkészületeivel kapcsolatos feladatokról is.

A tanulmányi útra a legmeszezebről *Pajzs Lajosné* érkezett. A legtöbb könyvtáros már személyes ismerősként üdvözölte, hiszen ő volt az egyik szervezője a nyíregyházi továbbképzésnek, amelyet az akkori résztvevők azóta is szívesen emlegetnek.

— Nyíregyháza 1 postahivatal szakszervezeti könyvtárosa vagyok. Örömmel jelentkeztem a továbbképzésre, a két előzőn is részt vettem. Az előadásokon, meg az egymás közti beszélgetések alkalmával is mindig hall, tanul valamit az ember, amit saját munkájában hasznosítani tud. Szakmai feladatom mellett társadalmi munkában látom el a könyvtárosi teendőket. Ezenkívül még más kulturális munkát is végzek, így a nyíregyházi Postás Művelődési Ház munkájában is részt veszek... (és Évi-ke hosszán sorolta, hogy mennyi feladatot vállal a város, a megye postás dolgozóit).

— *Amint elmondott, az egy függetlenített közművelődési előadónak is elegendő feladat. Hogyan jut ideje ennyi társadalmi munkára?*

— Bizony, sokszor alig győzöm idővel, a családom megér-

tésére, türelmére is szükségem van. De én be vagyok oltva a kulturális munka szeretetével. Szívesen csinálom, mert látom és érzem, hogy az emberek igénylik a könyvtárt, egyéb rendezvényeinket; van értelme a munkámnak. Én boldogan csinálom hivatásszerűen, főfoglalkozásbám is a kulturális munkát, de sajnos, ez nem rajtam múlik.

Toronyi István budapesti, a Filatélia Vállalat szakszervezeti könyvtárosa.

— *Megérte, hogy jelentkezett a továbbképzésre?*

— Igen, nagyon jól érzem magam. Több továbbképzésen is részt vettem már Pesten. Ilyen kihelyezett képzésre először jelentkeztem. Sok hasznos tapasztalatot, ötletet, szereztem, hallottam eddig. Nekem szükségem van a jó ötletekre, módszertani útmutatásra, mivel könyvvállományom elhelyezése nem a legjobb. „Könyvtáram” a folyosón működik, egy zárt szekrényben. Ezért a gyakori cserék, állományfrissítés mellett is sok energiámba kerül, hogy megtartsam olvasóimat, újakat toborozzak, és szívesen jöjjenek a könyvtárba. Ami számomra még sokat jelent: a személyes kapcsolatok, az ismeretség kialakulása a többi könyvtárossal.

A házigazdák egyike *Palkóné Bálint Ágota*, az szmt-könyvtár módszertani előadója. Tőle a megében működő postás könyvtárakról érdeklődtem:

— Zala megyében 3 postás szakszervezeti könyvtárt segítünk módszertani tanácsokkal és látunk el könyvekkel. Ezek Keszthelyen, Nagykanizsán és Zalaegerszegen működnek. Állományuk körülbelül 1500 kötet, évente átlag 4 alkalommal cserélnek. A jól dolgozó könyvtáraink közé tartoznak.

A továbbképzésen két zalai könyvtáros vett részt. *Somogyi Józsefné* már 12 éve Keszthelyi 1 postahivatal szakszervezeti könyvtárosa, *Harasztovics Sándorné* pedig hét éve Zalaegerszeg postahivatal könyvtárosa. Mint elmondták, társadalmi munkájukat szívesen végzik, a postás dolgozók igénylik a könyvtárt. Örültek a meghívásnak, hogy találkozhattak a kollégákkal, a többi postás könyvtárossal, beszámolhattak munkájukról.

A két nap hamar eltelt. Szombaton egy helyi idegenvezető segítségével még Zalaegerszeg életébe is bepillanthatunk, megtekintettük kulturális, társadalmi és gazdasági intézményeit, nevezetességeit.

Pest felé az autóbuszban ismét *Gurai Ferencné*t kérdeztem:

— *Milyennek értékeli a továbbképzést?*

— Minden tervezett programot sikerült megvalósítanunk, úgy érzem színvonalasan. Köszönjük a zalai könyvtárosoknak, *Kisgyörgy Erzsébet*nek és munkatársainak. Köszönettel tartozunk a Postások Szakszervezetének, hogy engedélyezte a továbbképzést, és anyagi támogatást nyújtott. A résztvevők gyarapították szakmai és általános ismereteiket, tovább erősödött a kapcsolat a központi könyvtár és a hálózathoz tartozó könyvtárosok között. A későbbiekben is szeretnénk a továbbképzésnek ezt a formáját folytatni. Ezt könyvtárosaink is igénylik. Vagyis az eddig megismert megyék postás könyvtárosaival mellett szeretnénk megismerni a többi megyében dolgozó postás könyvtárosok körülményeit, munkáját is.

— *Tehát 1985-ben ismét találkozunk a postás könyvtárosok?*

— Igen. Győr-Sopron megyében szeretnénk szervezni a következő tanulmányi utunkat. Ennek előkészítését, szervezését még az idén elkezdjük.

Burom Márton

Bécs után először Budapest...

... majd az ország nagyvárosai következnek: Miskolc, Debrecen, Szeged, Pécs és Sopron. De haladjunk sorjában!

A magyar Postások Szakszervezete hosszú ideje tartalmaz, jó kapcsolatot ápol nyugati szomszédunk, Ausztria postai-igazgatásával. Kölcsonósen törekcsenek egymás jobb megértésére, tapasztalataik és kulturális értékeik kicserélésére. Tavaly az osztrák postás képzőművészek rendeztek kiállítást Budapestén. A jószomszédi kapcsolat elmélyítésének újabb állomása a magyar postás amatőr képzőművészek idei bécsi bemutatkozása volt.

A jó szervezés, gyorsaság és nem utolsósorban a színvonalas válogatás meg is hozta az eredményt. Amatőr művészeink szép közönségsikert arattak Ausztriában, akárcsak 1980-ban Rómában, az osztrákokkal közös kiállításon. Eppen erre való tekintettel született az a döntés, hogy a műveket a hazai közönségnek is bemutatják.

Az itthoni tájakon szervezett körutazás első állomása a budapesti Postás Művelődési Központ lett. Október 16-án, a díszteremben kiállított képek impozáns körében *Megyeri László*, a Postások Szakszervezete központi vezetőségének titkára mondott nyitóbeszédet, melyben méltatta a nemes hagyományt, és megemlékezett az amatőr művészek mozgalmá-

nak eddigi sikereiről, múltjáról.

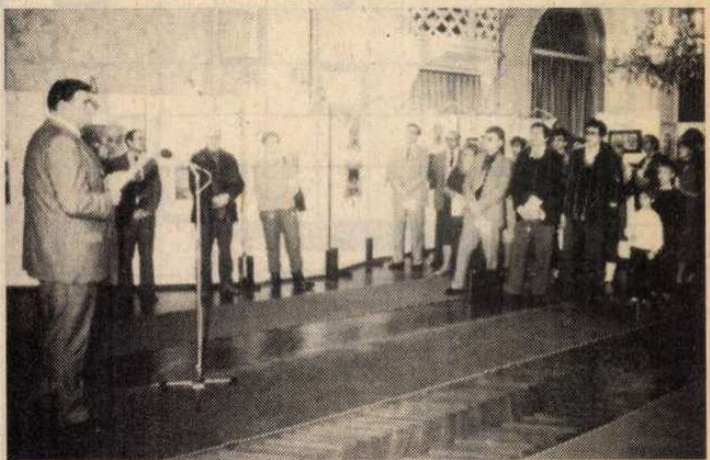
A megnyitón találkozhattunk *Topor Andrással*, a képzőművész kör vezetőjével is, aki a budapesti kiállítás egyik szervezője. Elmondta, hogy a magyar postás amatőr képzőművészek már nagy utat tudhatnak maguk mögött: tavaly ünnepték alapításuk 25. évfordulóját. Több mint 200 tagjuk van, akik a legkülönbözőbb tájakról toborzódnak, de az életkor szerinti megoszlás is változatos, nagyon fiatalok éppúgy akadnak közöttük, mint tiszteletrre méltóan idősek. Nagy szeretettel emlékezett meg a mostani tárlat egyik alkotójáról, a 70 éves *Kardos Gyula* bácsiról, aki gépkocsivezetőként ment nyugdíjba a postától. Naiv képeket fest, az otthoni tájat és embereket foglalatosságaik közben, hetven évét meghazudtoló gazdag színezéssel és lendülettel.

Amit róla mondhatunk, az jellemzi a tárlaton szereplő többi művészt is. Mindannyian mondani szeretnének valamit, és ez a kifejezni akarás olyan erősen él bennük, hogy nem állhat elébe technikai akadály. Láttatni szeretnék az ecset és a festék nyelvén azt, amit ők fontosnak, észrevételre méltónak találnak, ha másért nem is, mint az egyszerű, de nagyon fontos felismerésért: csakis nyitott szemmel, a mindennapos csodák elszűrkülőben levő látványáért érdemes élni. A kép

tartalmáért, a gondolatért, ami mögötte van. Hogy ne veszítsük el a világot, amelybe azért születünk, hogy éljünk.

A képek azóta úton vannak. De annak, ami itt maradt belőlük, nagyon örülünk.

Krisz

A legszorgalmasabb klub

Ahogy októberi számunkban ígértük, a kicsinyek klubja után most a Postás Művelődési Központ egy másik népes közösségéről, a PFK-ról — a Postás Fiatalok Klubjáról — adunk hírt.

Ennek a bemutatásnak nem is titkolt szándéka, hogy a postás fiatalok népes tábora előtt úgy fesse le a klubot, hogy az a legvonzóbb legyen. Mégsem család, nem ámitás. Félre ne értsék! Mi ösztintek vagyunk. S már most meghívjuk a kétkedőket. Nézzék meg hova jár, mit csinál itt az a 4500–5000 fiatal, aki évente ellátogat ebbe a klubba.

Ha kedden jönnek, akkor a zenét szeretők jöjjenek! Minden hónap első keddeje a dzsesszé. Nincsenek éppen nehéz helyzetben, hiszen a „Ház”-ban az egyik „társbérő” éppen a Bartók Béla Zeneművészeti Szak-középiskola dzsessz-tanszéke. A II. emeleten pedig a Postások Erkel Ferenc Zeneiskolája működik, ahol szintén oktatják ezt a műfajt. Vendégeik így a legjobb hazai formációk. *Szakcsi Lakatos, Binder, Szabados, dr. Vukán:* virtuóz zongoristák.

A „szaxisok” közül a két D betűs: *Dresch és Dés*. A dobnál *Lakatos Pecek, Baló, „Mr. Dob”*—*Kovács, Kőszegi*, s hogy a bögösök közül is említsek néhány nevet: *Benkő, Vajda, Berkes*. Ízeltőnek ennyi, bár sorolható lenne még jócskán a névsor. Akit érdekel és szereti a dzsesszt, nem fog csalódnai a klubban.

Akik meglepetésre vágnak: minden hónap második keddjén premier! S mindig más a műfaj. Új és legújabb zene. New wawe, hard rock, folk rock, havy metal, funky, country. Sok-sok fiatal zenekar bemutatkozhat helye volt már a Benczúr-klub. Ez persze kicsit mindig zsákhamacska. De innen startolt többek között a KFT, a Dopping, a Solaris vagy az Old Boys is.

Az utóbbiakkal rendszeresen is találkozhatnak a klubba látogatók, szintén a harmadik kedd „bérője” éppen a Solaris, az utolsó kedde pedig az Old Boys zenekar. Ezeken a napokon nemcsak koncertet hallhatnak a rajongók, hanem közelebről is megismerkedhetnek a zene-

kar tagjaival, az együttes életével, gondjaival, terveivel. A Solaris monumentális stílusú, hangszerek — vokál nélküli — zenét játszik. Minden hangversenyük tiszta öröm. Az Old Boys zenészei hasonlóan magas színvonalon, de mást: igazi jam-sasionat adnak a 60-as évek „örökzöld” beat slágereiből. Fellépéseik vérbeli koncertek.

A hét középső napján nem olyan hangos a klub. Persze akad azért néhány felhevült ping-pong- vagy asztalifoci-szurkoló. Ilyenkor zajlanak ugyanis a sportnapok és klub-olimpiák.

Egy másik csütörtök, minden hónapban egyszer a mozié. Játékfilmek peregenek, jök-rozsak, izlés és megítélés szerint.

A középső napok, néhány kivételtől eltekintve, ingyenesek. A „vendégvórá” esteken színészekkel, sportolókkl, zenészekkel, újságírókkal, egyszóval népszerű személyiségekkel ismerkedhetnek meg a klubtagok. Ekkor kerülnek a programba az 1–2 személyes pódiumműsorok, képzőművészeti akciók, az aktuális kül-, és belpolitikai témák.

A csütörtöki napokon vannak a „sokoldalúság próbái” is, a népszerű klubvetélkedők és kvíztjátékok. De vannak olyan egyedi műsorai is, amikor éppen a pantomimé vagy mondjuk a diaporamái a főszerep. A csütörtök tehát „vegyes” nap. Nem úgy a szombat.

Diszko-party. Nem megy ki a divatból. Sőt, állandóan megújul. De miért is menne? Aki fiatal, az szeret táncolni. S ez itt a fiatalok klubja. Népszerűsége változatlan. A közönsége változó. E napon este 11-ig tart nyitva a klub.

Hétről hétre ősztől a nyár elejétől, 10 hónapon át, kedden csütörtökön és szombaton várja látogatóit a PFK, a Művelődési Központ „legszorgalmasabb” klubja.

Tudom, így leírva — elolvastva nem olyan, mint amilyen.

Oda kell egyszer menni! Elvegyni vagy épp kívánni, jó barátokra lelmi. Ez a klub egy kicsinyke „fiatal társadalom”. Jó közösség, aki éppen jelen van, jól játszik, tanul, szórakozik.

Tölg—Molnár Gábor

A Postás Dolgozó szeptemberi számában közölt szellemi totó helyes megfejtése:

2, 1, x, 1, 1, x, x, 1, x, x, 2, 1, 2, 1.

100 forintos könyvtalványt nyertek:

Budapesti Postaigazgatóság:

Bozókyné Jóna Ibolya (Budapest), *Fábicsné Birinyi Erzsébet* (Budapest), *Freyler Károlyné* (Budapest), *Holecz Sándorné* (Budapest), *Juhász Ildikó* (Budapest), *Maróczy Aliz* (Budapest), *Mikusz Ernő* (Budapest), *Nagy Judit* (Budapest), *Végh Miklósné* (Budapest);

Budapest vidéki Postaigazgatóság:

Csernus Gáspárné (Budapest), *Józsa Józsefné* (Székesfehérvár), *Liptai Teréz* (Salgótarján), *Móro Lajosné* (Budapest), *Nagy Mária* (Salgótarján), *Nánási Lászlóné* (Székesfehérvár), *Pócsi Sándorné* (Tatabánya), *Rózsás Ferenc* (Székesfehérvár), *Rubi Mártonné* (Salgótarján), *Szekely Albertné* (Szécsény);

Debreceni Postaigazgatóság:

Balácsi Lászlóné (Nyíregyháza), *Fekete Istvánné* (Törökszentmiklós), *Horváth Mihály* (Nyíregyháza), *Illyés Sándorné* (Kaba), *Kiss Józsefné* (Debrecen), *Márta Alajosné* (Debrecen), *Nagy Erika* (Debrecen), *Papp Sándorné* (Debrecen), *Szabó Sándor* (Debrecen), *Trippon Gyuláné* (Debrecen);

Miskolci Postaigazgatóság:

Andráss Istvánné (Hatvan), *Bihari Bálintné* (Szikszó), *Dudás János* (Ózd), *Kiska Ferencné* (Kazincbarcika), *Soltész Mihályné* (Szerencs), *Szabó Mihályné* (Kazincbarcika), *Távközlési Szocialista Brigád* (Hatvan), *Timár Ferencné* (Szerencs), *Varga Andrásné* (Mezőkövesd), *Verebélyi Istvánné* (Ózd);

Pécsi Postaigazgatóság:

Berkesné dr. Pál Sarolta (Pécs), *Bertók Katalin* (Zalaegerszeg), *Kerék Andrásné* (Kaposvár), *Miskó Katalin* (Nagykanizsa), *Nagy Sándorné* (Kaposvár), *Patócs Kornélné* (Pécsvárad), *Plecskó Istvánné* (Zalaegerszeg), *Sirok István* (Mohács), *Tambov Szocialista Brigád* (Szekszárd), *Tóth Imréné* (Zalaegerszeg);

Soproni Postaigazgatóság:

Énekes Edit (Tapolca), *Füstös László* (Veszprém) *Hegyi Ferenc* (Szombathely), *Homlok Ferenc* (Győr), *Ince Sándorné* (Szombathely), *Lőrincz Istvánné* (Szombathely), *Simon Istvánné* (Tapolca), *Szalay Márta* (Győr), *Tullner Csaba* (Győr), *Varga Andrásné* (Sopron);

Szegedi Postaigazgatóság:

Babik Andrásné (Szeged), *Gálné Hunyák Éva* (Szeged), *Hilák Lajos* (Szeged), *Kertész László* (Békéscsaba), *Kovács Györgyné* (Kistelek), *Regdon Józsefné* (Szeged), *Rác Lajos* (Szeged), *Somogyi Margit* (Jánoshalma), *Szekeres Istvánné* (Kistelek), *Szécsényi Józsefné* (Mindszent);

Budapesti Távbeszélő Igazgatóság:

Erdős Sándor (Budapest), *Gerstenbrandt János* (Budapest), *Kozabel Zsuzsanna* (Budapest), *Kusztor Sándorné* (Budapest), *Lading Gábor* (Budapest), *Mikolits József* (Budapest), *Nagyné Miklósi Zsuzsanna* (Budapest), *Náray Ferenc* (Budapest), *Stansits Józsefné* (Budapest), *Horváth Tiborné* (Budapest);

Helyközi Távbeszélő Igazgatóság:

Barcza Györgyné (Budapest), *Bencsik Istvánné* (Budapest), *Lakatos Gáborné* (Budapest), *Mészáros Sándor* (Budapest), *Pentendi Zolt* (Budapest), *Pöcz János* (Paks), *Rajzoló Csoport* (Budapest), *Sámik József* (Kaposvár), *Szalcsér Ildikó* (Budapest), *Tamács Sándor* (Boglárlelle);

Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság:

Molnár János (Szolnok), *Molnár Jánosné* (Szolnok), *Perjés András* (Győr), *Pinczi István* (Szolnok), *Sándor Antal* (Szolnok), *Takács Ottó* (Győr), *Tóth Klára* (Budapest).

Elnökségi alapszervek:

Farkas Edna (Budapest), *Fodor Lászlóné*, (Budapest), *Kelemen László* (Budapest), *Kolozsvári Gyuláné* (Budapest), *Máté Pálné* (Budapest), *Nagy László* (Budapest), *Szabó Miklósné* (Budapest), *Szekeres Gyuláné* (Budapest), *dr. Táth Judit* (Budapest), *Tóth Sándor* (Budapest).

